

REFERAT FRA

MØTE I REGULERINGSRÅDET

8. JUNI 1993.

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. JUNI 1993

Møte ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl. 0900 til kl. 1400 8. juni 1992.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Ass. fiskeridirektør Halstein Rasmussen
Direktør Roald Vaage, Havforskningsinstituttet
Forsker Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet,
(vararepresentant fra kl. 0900 til kl. 1000)
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Direktør Geir Anderassen, Fiskerinæringens Landsforening,
(settere representant)
Direktør Rolf Domstein, Fiskerinæringens Landsforening
Underdirektør Astrid Langvatn, Direktoratet for naturforvaltning
Varaordfører Mimmi Bæivi, Sametinget
Avdelingsleder Jan Skrede, Norsk Sjømannsforbund
Forbundsleder Einar Hysvær, NNN

Som observatører møtte:

Prosjektleder Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Jan Birger Jørgensen, Fiskeridepartementet
Kystvaktinspektør Tor Nikolaisen, Kystvakten
Bente Aasjord, Norges Naturvernforbund
Seksjonsleder Jan Skjærvø, Norges Fiskarlag
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norske fabrikkskips forening
Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Fiskeskipper Sigmund Stonghaugen, Sør-Norges Trålerlag

Som sekretær for rådet møtte førstekonsulent Terje Halsteinsen og førstekonsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Arild Gilja, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Toril Wik, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Roald S. Oen, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Arne Fjellstad, Fiskeridirektoratet
Are Dommasnes, Havforskningsinstituttet
Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet
Svein A. Iversen, Havforskningsinstituttet

V. J. Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen.
Han refererte deretter forslaget til saksliste:

- Sak 1/93 Orientering om fisket etter torsk, hyse og sei nord for N 62°
- Sak 2/93 Regulering av fisket etter blåkveite
- Sak 3/93 Regulering av fisket etter vårgytende sild
- Sak 4/93 Regulering av fisket etter makrell
- Sak 5/93 Regulering av fisket etter lodde ved Jan Mayen, Island og Grønland
- Sak 6/93 Regulering av kystsildfisket i Trondheimsfjorden
- Sak 7/93 Regulering av fisket etter mussa
- Sak 8/93 Eventuelt

Under Eventuelt ble det anmodet om å ta opp bifangst av hyse for trålerne

Sakslisten ble deretter godkjent.

ORIENTERING OM FISKE ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62° N.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

A. ORIENTERING OM FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N.

1. TOTALKVOTE OG BESTANDSITUASJON I 1993.

I den norsk - russiske fiskerikommisjonen ble det enighet om følgende: Totalkvoten inkludert 40.000 tonn "murmansktorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk ble fastsatt til 540.000 tonn for 1993. Av denne kvoten ble det avsatt i alt 64.000 tonn til tredje-land. De resterende 476.000 tonn ble delt likt mellom de to parter. Norge fikk deretter overført 10.000 tonn fra Russland. Den endelige fordelingen ble som følger: Norge 248.000 tonn, Russland 228.000 tonn og tredje-land 64.000 tonn.

2. REGULERINGSOPPLEGGET FOR 1993.

Den norske kvoten på 248.000 tonn ble fordelt med 76.880 tonn (31%) til trålerne og 171.120 tonn til den konvensjonelle flåten.

Kvoten for konvensjonelle redskap ble fordelt slik:

Fartøykvoteordningen	133.420 tonn
Maksimalkvoteordningen	17.000 tonn
Bifangst	20.700 tonn
Sum	171.120 tonn

Bifangstregler for fartøy i fartøykvoteordningen.

For samtlige fartøy i fartøykvoteordningen var eventuell bifangst av torsk inkludert i fartøykvoten i perioden 1. januar - 2. mai. Fra 3. mai kan fartøy under 28,0 m.l.l ha inntil 45% bifangst av torsk. For fartøy over 28,0 m.l.l er det fra 3. mai tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, ved fiske etter andre fiskeslag.

Bifangstregler for fartøy i maksimalkvoteordningen.

Denne fartøygruppen kunne i perioden 1. januar - 3. mai ha inntil 10% bifangst av torsk. Fra 3. mai er det tillatt å ha inntil 45% bifangst av torsk, ved fiske etter andre fiskeslag.

Bufferkvoten.

Det ble avsatt en bufferkvote på 4000 tonn innenfor maksimalkvoteordningen. Denne skulle, på bakgrunn av utviklingen i fisket, fordeles i løpet av året. Maksimalkvotefisket ble stoppet den 2. mai. Den 10. mai ble det åpnet for et fiske på bufferkvoten, innenfor et kvantum på 2.000 tonn rund vekt. Hvert fartøy kan maksimalt fiske 4,2 tonn rund vekt. Summen av denne kvoten og det kvantum fartøyet har tatt i tiden før 10. mai 1993, kan likevel ikke overstige fartøyets opprinnelige maksimalkvote. I år, er denne ordningen ikke forbeholdt fartøy under 9. m.l.l og følgelig kan samtlige fartøy i maksimalkvoteordningen, i utgangspunktet, delta i dette fisket.

De resterende 2.000 tonn av bufferkvoten er avsatt til senere.

3.1. SAMLET NORSK TORSKEFISKE NORD FOR 62° N HITTIL I 1993.

Pr uke 17 (02.05) var registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 1:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	112.192	27.686	139.878
Sunnmøre og R. Fiskesalslag	12.155	4.532	16.687
Vest-Norges Fiskesalslag ¹	700	334	1.034
SUM	125.047 ²	32.552	157.599
Kvotearvsetning	171.120	76.880	248.000
% Utnyttelse	73,1	42,3	63,6

Vanligvis regner en med at ca 2/3 av totalkvantumet for konvensjonelle redskaper fiskes i 1. halvår. Sett på bakgrunn av dette er utviklingen i fisket omtrent som forventet.

3.2. KONVENSJONELLE REDSKAP

3.2.1. LOFOTFISKET

Ifølge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum 48.350 tonn rund vekt. Dette er det høyeste kvantum siden 1984.

Følgende oversikt viser totalt skreikvantum (rund vekt), samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983 - 1993.

¹ Landet kvantum pr uke 15.

² Kvantumet inneholder 1.000 - 1.200 tonn fisket med konvensjonelle redskap av trålere. Dette vil bli belastet trålkvoten.

Tabell 2:

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543
1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	48.350	ca 2.000	ca 4.000

3.2.2. FORDELING AV FANGST PÅ REDSKAP.

Oversikten nedenfor viser fordelingen mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr månedsskiftet april/mai (ca) for årene 1989 - 1993.

Tabell 3:

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.505	16,9	21.633	20,9	11.378	11
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	62.680	52,3	20.572	17,2	18.917	15,8	17.782	14,8

Av datatekniske årsaker er landet kvantum i Vest-Norges Fiskesalslag i 1993 ikke inkludert i tabellen. Dette utgjør imidlertid et lite kvantum og forventes ikke å endre på de relative forholdene mellom de ulike redskapstypene. Av tabellen kan en lese at garn også i 1993 står for i overkant av halvparten av fangstene. Landet kvantum er i 1993 økt for alle redskapstyper med unntak av juksa som i 1993 har en betydelig redusert andel av fangstene i forhold til tidligere år. Både line og snurrevad har økt sine andeler, mens garn har hatt en relativt stabil andel av fangstene de siste 5 år. Årsaken til reduserte fangster tatt med juksa kan ligge i at juksa brukes av mindre fartøy. Pga av værhindring tidlig i sesongen kom disse fartøyene i år senere igang med sitt fiske.

3.2.3. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN

Av gruppekvoten på 17.000 tonn var 4.000 tonn avsatt som bufferkvote. Fisket innen maksimalkvoteordningen ble stoppet 2.mai kl. 24.00. Avsetningen på 13.000 tonn var da beregnet oppfisket. Foreløpige tall viser at landet kvantum pr 2. mai er kommet opp i 13.264 tonn rund vekt. Eventuelt etterslep kommer i tillegg.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy samt fangst og utnyttelse av "kvotene" i år, sammenlignet med samme tidspunkt i fjor.

Tabell 4:

Fylke	Antall deltakende fartøy		"Kvote"		Fangst		Utnyttelse %	
	1993	1992	1993	1992	1993	1992	1993	1992
Finnmark	330	304	2357	1563	1207	1074	51,2	68,7
Troms	652	673	4300	3171	2478	2280	57,6	71,9
Nordland	1094	1036	8459	5790	4912	4027	58,1	69,6
N-Trøndelag	139	140	1053	740	398	297	37,8	40,1
S-Trøndelag	255	208	2307	1392	806	547	34,9	39,3
Møre og R.	622	561	6022	3918	2430	1709	40,3	43,6
Sogn og F.	73	84	743	610	369	453	49,7	74,3

Andre	117	114	1245	896	664	717	53,3	80,0
Uoppgitt		94				189		
SUM	3282	3214	26486	18080	13264	11293	50,1	62,4

Foreløpige tall pr uke 17.

Som vi ser av tabellen er utnyttelsen av "kvotene" dårligere enn på samme tidspunkt i fjor. Dette kan ha sammenheng med at mindre fartøy kom senere igang med fiske i år enn i fjor. I tillegg er kvotene større i år enn i fjor.

3.2.4. FARTØYKVOTEORDNINGEN

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling og utnyttelse av fartøyskvotene.

Tabell 5:

FYLKESVIS FORDELING/UTNYTTELSE AV FARTØYKVOTENE PR ULTIMO APRIL:				
Fylke	Antall fartøy	Kvote	Fangst	Utnyttelse i %
Finnmark	628	21.701	15.281	70,4
Troms	798	27.766	20.527	73,9
Nordland	1.466	55.339	44.124	79,7
N-Trøndelag	110	4.038	3.390	84,0
S-Trøndelag	148	4.897	3.726	76,1
Møre og R.	323	18.389	15.434	84,0
Sogn og F:	71	6.983	5.700	81,6
Hordaland	22	1.692	1.223	72,3
Andre	22	1.390	1.309	94,2
SUM	3.588	142.195	110.714	77,9

Foreløpige tall pr uke 17

Av tabellen ser vi at utnyttelsen er svært jevn i de fleste fylker med unntak av bl. a. Troms og Finnmark som har en lavere utnyttelsesgrad. Dette kan ha sammenheng med at fartøy i disse fylkene i større grad har spart kvote til vårtorskefisket på Finnmarkkysten. Den gjennomsnittlige utnyttelsesprosenten ligger således noe lavere enn hva som var forventet. Det er imidlertid grunn til å tro at dette vil forandre seg når fangstene i vårtorskefisket kommer med i statistikken.

Tabell 6 viser hvordan landet kvantum fordeler seg fylkesvis.

Tabell 6:

ILANDFØRINGSFYLKE, FARTØYKVOTEORDNINGEN:			
Fylke:	Kvantum	% 1993	1992 % ³
Finnmark	15.803	14,3	21,1
Troms	19.409	17,5	18,5
Nordland	59.887	54,1	47,5
N-Trøndelag	1.865	1,7	1,0
S-Trøndelag	281	0,2	0,3
Møre og R.	12.489	11,3	10,3
Sogn og F.	869	0,8	1,1
Hordaland	54	0,1	0,1
Andre	56	0,1	0,1
SUM	110.713	100,1	100

Foreløpige tall pr uke 17.

Tabellen nedenfor viser utnyttelsen av fartøykvotene fordelt på lengdegrupper. Av tabellen ser vi at utnyttelsen av fartøykvotene hittil er dårligst blant de minste lengdegruppene. Dette er som forventet all den stund de minste fartøyene pga værhindring kom senere i gang i fisket.

³ Foreløpige tall pr 31.12.92.

Tabell 7:

KVOTEUTNYTTELSE FARTØYKVOTEORDNINGEN PR ULTIMO APRIL:				
Lengdegr	Antall fartøy med kvote.	Kvotetonn	Fangst i tonn	Kvoteutnyttelse %
0-6.9	236	2171,2	624	28,7
7-7.9	389	6068,4	1985	32,7
8-8.9	526	9205,0	4383	47,6
9-9.9	661	14608,1	8764	60,0
10-10.9	654	18639,0	13901	74,6
11-11.9	104	3827,2	2854	74,6
12-12.9	171	7712,1	6434	83,4
13-13.9	110	6171,0	5470	88,6
14-14.9	156	10046,4	8858	88,2
15-15.9	157	11696,5	9707	83,0
16-16.9	62	5189,4	4670	90,0
17-17.9	43	3994,7	3874	97,0
18-18.9	45	4594,5	4352	94,7
19-19.9	56	6182,4	5300	85,7
20-20.9	31	3651,8	3334	91,3
21-21.9	38	4719,6	4336	91,9
22-22.9	13	1686,1	1565	92,8
23-23.9	13	1757,6	1678	95,5
24-24.9	16	2236,8	2181	97,5
25-25.9	7	1010,8	1095	108,3
26-26.9	6	894,0	840	94,0
27-27.9	14	2150,4	1973	91,8
28-28.9	2	314,6	294	93,5
29-29.9	4	644,0	438	68,0
30-30.9	6	988,2	420	42,5
31-31.9	4	673,6	741	110,0
32-32.9	12	2064,0	1722	83,4

33-33.9	12	2108,4	2136	101,3
over 34	40	7176,0	6659	92,8
SUM	3588	142181,8	110588	
Uoppgitt			127	
TOTAL			110715	77,9

Foreløpige tall pr uke 17.

3.3. TRÅLFISKET

Registrert landet kvantum torsk med trål er hittil i år 32.552 tonn rund vekt. På samme tidspunkt i 1992 var det landet 21.160 tonn. Dette utgjorde 45,8% av kvoteavsetningen på 46.200. I år utgjør landet kvantum 39,6% av kvoteavsetningen for trål.

B. ORIENTERING OM FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N.

1. TOTALKVOTE OG BESTANDSITUASJON I 1993.

I den norsk - russiske fiskerikommisjonen ble det enighet om følgende: TAC for norsk-arktisk hyse ble fastsatt til 72.000 tonn. Av denne kvoten ble det avsatt 5.000 tonn til tredje-land. De resterende 67.000 tonn ble delt likt mellom de to parter. Norge fikk deretter overført 2.000 tonn fra Russland. Den endelige fordelingen ble som følger: Norge 35.500 tonn, Russland 31.500 tonn og tredje-land 5.000 tonn.

I tillegg kommer et kvantum norsk-kysthyse på inntil 5.000 tonn

2. REGULERINGSOPPLEGGET FOR 1993.

Den norske kvoten på 40.500 tonn ble fordelt med 10.125 tonn til trålerne og 30.375 tonn til den konvensjonelle flåten.

Totalkvantumet på 30.375 tonn hyse rund vekt til den konvensjonelle flåten tonn er oppdelt i tre perioder. Fra 1. januar - 11. juli kan det fiskes inntil 13.375 tonn , fra 12.juli - 5 september kan det fiskes inntil 10.000 tonn og fra 6. september og ut året kan det fiskes inntil 5.000 tonn hyse rund vekt.

Årets reguleringsopplegg for fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper er vesentlig forenklet sammenlignet med fjorårets opplegg. I årets hyseregulering er det gjennomført et system med en maksimalkvoteordning gjennom hele året. Maksimalkvotene er differensiert etter fartøylengde og varierer fra 13 tonn rund vekt for fartøy under 6 m. l.l. til 86 tonn rund vekt for fartøy 16 m. l.l. og over.

Fiskeridirektøren er gitt hjemmel til å justere kvotene, eventuelt oppheve ordningen dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

Når det enkelte fartøys maksimalkvote eller gruppeknoten for en periode er oppfisket, er det ved fiske etter andre fiskeslag adgang til å ha inntil 20 % bifangst av hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

3. UTVIKLINGEN I FISKET I 1993.

3.1. SAMLET NORSK HYSEFISKE NORD FOR 62° N.

Pr uke 17 var registrert landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 1:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	5.299	2.865	8.164
Sunnmøre og R. Fiskesalslag	2.390	681	3.071
Vest-Norges Fiskesalslag ⁴	297	200	497
SUM	7.986	3.746	11.732
Kvotearvsetning	30.375(13.375) ⁵	10.125	40.500
Utnyttelse %	26,3% (59,7%)	37,0%	29,0%

3.2. KONVENSJONELLE REDSKAPER

Pr 2. mai er det fisket 7.986 tonn hyse med konvensjonelle redskaper. På samme tidspunkt i fjor var det fisket 6.500 tonn. Tabell 2 viser hvordan landet kvantum hittil i år fordeler seg på de forskjellige lengdegruppene, mens tabell 3 viser den fylkesvise fordeling av landet kvantum hyse fordelt etter båtens hjemstedsfylke.

⁴ Landet kvantum i Vest-Norges Fiskesalslag pr uke 15.

⁵ Pr 11/7

Tabell 2: Fangst og kvote fordelt på lengdegrupper.

Lengdegr.	Kvote pr fartøy	Antall aktive fartøy	Fangst
0 - 5,99	13	307	55
6 - 7,99	21	807	245
8 - 9,99	31	1310	660
10 - 10,99	46	659	738
11 - 11,99	51	113	158
12 - 12,99	56	186	285
13 - 13,99	61	130	249
14 - 14,99	66	173	431
15 - 15,99	76	150	508
16 m. og over	86	430	4645
uoppgitt		51	13
SUM		4314	7986

Foreløpige tall pr uke 17.

Totalt antall deltakende fartøy i hysefisket hittil er 4314, av disse har 3163 fartøy landet mindre enn 1 tonn hyse.

Tabell 3: Fangst og kvote fordelt på fylker:

Fylke	Antall deltakende fartøy	Fangst	Andel av samlet fangst
Finnmark	464	993	12,7
Troms	795	1059	13,5
Nordland	1725	2369	28,4
N-Trøndelag	182	130	1,7
S-Trøndelag	282	97	1,2

Møre og R.	639	2203	28,1
Sogn og F.	119	951	12,1
Hordaland	40	97	1,2
Andre	68	87	1,1
SUM	4314	7986	100,0

Foreløpige tall pr uke 17.

3.3. TRÅL

Pr 2. mai er det registrert 3746 tonn hyse fisket med trål. På samme tidspunkt i fjor var det registrert 3550 tonn hyse fisket med trål.

V. J. Olsen spurte deretter om det var spørsmål, eventuelt kommentarer til saksdokumentene.

Johansen spurte om regelen at forlengelse foretatt etter 16. november 1990 ikke kunne medføre økt fartøyskvote, var absolutt eller om det var mulig å dispensere fra denne bestemmelsen. Han hevdet å kjenne enkeltsaker hvor slik dispensasjon måtte være gitt.

Johnsen svarte at inntil Fiskeridepartementet 17. mars 1993 åpnet for adgang til dispensasjon for fartøy som var forlenget ut fra stabilitets- og sikkerhetshensyn, fantes ingen dispensasjonsadgang. Problemet var imidlertid at en i forhold til datoen 16. november 1990 kun stilte krav om at fartøyet faktisk var forlenget på dette tidspunkt. Han sa videre at så lenge endringen ikke måtte fremkomme i merkeregisteret, var det fullt mulig at en i enkeltsaker kunne ha lagt til grunn bekræftelser om at forlengelse var skjedd innen angitte frist, selv om dette ikke var reelt.

Åsjord viste til EØS-avtalen og de kvotene som der var avtalt. Hun hevdet at Handelsdepartementet til pressen hadde uttalt at EF skulle få disse kvotene selv om EØS-avtalen ikke var trådt i kraft.

Wåge svarte at EF hadde fått 6.000 tonn under forutsetning av at EØS-avtalen trådte i kraft i løpet av 1993. Hvis dette ikke skjedde ville hverken EF eller Norge få adgang til å fiske de kvotene som fremkom i EØS-avtalen.

Wold spurte om det var nyere tall for oppfisket kvantum av hyse enn de som fremgikk av dokumentene og om det ikke på grunnlag av disse var mulig å øke kvotene.

Engesæter svarte at tallene fra Norges Råfisklag omfattet uke 20, men at det på grunn av tekniske problem var større usikkerhet med hensyn til Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag. En var imidlertid kommet til et estimat som innebar at det pr. dato var fisket 8.900 tonn hyse med konvensjonelle redskap.

Strand spurte om Havforskningsinstituttet kunne redegjøre for bestandssituasjonen for sei. Bakgrunnen for dette var at flere trålere hadde nådd taket på 1.000 tonn innenfor gjeldende maksimalkvoteordning. Han spurte videre om det var grunnlag for å øke TAC.

Jakobsen svarte at det ikke forelå noe nytt i forhold til høsten 1992. Han sa videre at en var inne i en periode med bedre rekruttering. I dette bildet fremsto 1988-årsklassen som god. Når det gjaldt 1989-årsklassen var imidlertid situasjonen mer usikker. Konklusjonen var derfor at prognosene for bestanden var usikker. Han sa at spørsmål om økt kvote var et spørsmål om å ta risiko.

Skrede viste til bufferkvoten på 14.000 tonn og til usikkerheten omkring hvorvidt notgruppen ville ta sin andel av kvoten. Han sa videre at det viktigste var å heve "taket" og at dette ikke var et ressursproblem.

Maråk sa at han ikke kunne se hvordan det oppsto etterslep i statistikken når trålerne var pålagt ukentlig rapportering.

Overvik svarte at det oppsto uoverensstemmelse mellom ukerapporteringen og den endelige fangststatistikk i form av sluttsedler. Han sa videre at en regnet med at det gjensto ca. 7.000 tonn av trålernes kvote på knapt 30.000 tonn.

Bergvoll viste til at ifjor da det ikke var angitt et maksimal uttak pr. tråler, ble fisket stoppet 18. juli. Han mente at reguleringen burde være slik at det ikke ble stopp før 1. september. Han var derfor ikke enig i å heve "taket".

V. J. Olsen viste til at det ikke var fremkommet noen forslag og han avsluttet derfor orienteringssaken.

C. ORIENTERING OM FISKET ETTER SEI.

Utviklingen i fisket.

Nordsjøen og Skagerrak.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum i tusen tonn fordelt på redskap ved utgangen av 1992 og pr. utgangen april i 1992 og 1993. Tallene for 1993 er basert på foreløpige oppgaver.

Redskap	Årsfangst	30.04	30.04
	1992	1992	1993
Not	6,0	0,4	0,1
Trål	35,0	11,1	12,5
Garn	3,0	2,1	6,6
Andre	1,0	0,3	0,0
Sum	45,0	13,9	19,2

I 1992 hadde Norge etter forhandlinger med EF og avsetninger til tredjeland en kvote på 45.000 tonn. Etter foreløpige oppgaver fisket Norge i alt 44.700 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak i 1992.

I 1993 har Norge en kvote på 39.800 tonn etter avsetninger til tredjeland. Av denne kvoten er det avsatt en egen kvote på 9.000 tonn til notfisket etter sei. Ved utgangen av april er det fisket totalt fisket 19.000 tonn. Dette er en økning på 5.300 tonn i forhold til 1992. Særlig garnfisket har økt. Ved utgangen av april er kvantumet 4.500 tonn høyere enn på samme tidspunkt i 1992.

Med samme utvikling i fisket som i fjor kan totalkvantum av sei i Nordsjøen komme opp i ca. 50.000 tonn. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket og om nødvendig fastsette særlige reguleringstiltak i trålfiske etter sei sør for 62° N.

Nord for 62° N.

I 1992 ble det i alt fisket 114.450 tonn sei nord for 62° N. Den norske kvoten var fastsatt til 112.000 tonn. I tillegg viser innmeldte tall at tredjeland har fisket ca. 4.400 tonn av en avsetning på 7.000 tonn.

t:\....\sei\reg-0593.txt

Fiskeridepartementet fastsatte den norske totalkvoten i 1993 til 128.000 tonn. Som tidligere ble det avsatt et kvantum til dekning av et fritt fiske med konvensjonelle redskaper. Av totalkvoten er det også avsatt et kvantum på 14.000 tonn som "bufferkvote" til fordeling mellom not- og trålgruppen etter 1. september. Det resterende kvantum ble fordelt med 45.600 tonn til not og 38.760 tonn til trålerne. Trålkvoten ble fordelt med 29.760 tonn til fartøy med torsketråltillatelse og 9.000 tonn til trålere med industritrål- eller nordsjøtillatelse. Av industritrålernes kvote kan inntil 6.750 tonn kan fiskes i perioden 1.januar til 30. august. Av notkvoten ble det avsatt 13.470 tonn til et fiske før 20. juli. For torsketrålerne ble det også innført en generell maksimalkvote på 1.000 tonn.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum i tusen tonn fordelt på redskaper ved utgangen av 1992 og pr. april 1992 og 1993. Tallene for 1993 er basert på foreløpige oppgaver.

Redskap	Årsfangst 1992	30.04 1992	30.04 1993
Not	25	0,6	0,4
Trålere m/torsketråltill.	48	22,8	12,8
Trålere m/industri el. nordsjøtillatelse	10	3,3	5,5
Garn	21	9,0	11,6
Andre	10	1,0	0,0
Sum	114	35,1	30,3

Tabellen viser at den konvensjonelle flåten i år har økt sine fangster med 2.600 tonn i forhold til samme tidspunkt i fjor. Torsketrålerne har redusert sine fangster med vel 4.000 tonn, mens industritrålerne har økt fangstene med 3.200 tonn i forhold til 1992. Det må for 1993 også påregnes et etterslep ved at fabrikktrålerne har fangster på kjøll som enda ikke er levert.

Bergen, 22.12.1992
TW/BJ

**FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE
REDSKAP UNNTATT NOT NORD FOR 62° N.BR I 1993.**

Fiskeridepartementet har den 18. desember 1992 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

§ 1. Gruppekvoter.

Fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap unntatt not nord for 62° N kan i perioden 1. januar - 11. juli fiske inntil 13.375 tonn hyse rund vekt. I perioden 12. juli - 5. september kan det fiskes inntil 10.000 tonn hyse rund vekt og fra 6. september og ut året kan det fiskes inntil 5.000 tonn tyse rund vekt.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvoten for den enkelte periode er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan videre overføre eventuelt restkvantum fra en periode til en annen.

§ 2. Maksimalkvoter.

Det enkelte fartøy kan i 1993 maksimalt fiske følgende kvanta hyse rund vekt:

Fartøylengde	Maksimalkvote
Under 6 meter	13 tonn
6 - 7,99 meter	21 tonn
8 - 9,99 meter	31 tonn
10 - 10,99 meter	46 tonn
11 - 11,99 meter	51 tonn
12 - 12,99 meter	56 tonn
13 - 13,99 meter	61 tonn
14 - 14,99 meter	66 tonn
15 - 15,99 meter	76 tonn
16 meter og over	86 tonn

Fiskeridirektøren kan justere kvotene, eventuelt oppheve ordningen dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

§ 3. Vilkår der deltakelse.

Hovedsmann og eier av fartøy som skal delta må være innført i fiskermanntallet. Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

Hovedsmenn og eiere av flere fartøy kan bare fiske en maksimalkvote.

§ 4. Bifangst.

Fartøy som har fisket opp maksimalkvotene gitt i § 2 eller når fisket er stoppet i henhold til § 1, kan ved fiske etter andre fiskeslag, unntatt reker og rognkjeks, ha inntil 20% bifangst av hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, unntatt not, men som ikke har adgang til å delta i det direkte fiske etter hyse, kan ved fisket etter andre fiskeslag, unntatt reke og rognkjeks, ha inntil 20% bifangst av hyse, regnet i rund vekt av hele fangsten pr. døgn og av landet fangst.

§ 5. Fritidsfiske.

Fritidsfiske kan bare foregå med stang og håndsnøre samt ett garn på inntil 30 meter og en line på inntil 100 angler pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta hyse som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

Juksamaskin blir ikke regnet som håndsnøre etter denne paragraf.

§ 6. Straffebestemmelse.

Forsettlig eller uaktsomt brudd på denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning kan skje i medhold av samme lovs § 54.

§ 7. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1993 og gjelder til og med 31. desember 1993. Samtidig oppheves forskrift av 24. juni 1992 nr. 484 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap unntatt not nord for 62° 11,2' n.br. i andre halvår 1992.

.....

Bergen, 4.1.1993
SÅJ/BJ

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE ETTER SEI NORD FOR N 62° I 1993.

Da det er oppstått skrivefeil i den opprinnelige forskrift sendes forskriften ut på nytt med endret ordlyd.

Fiskeridepartementet har 18. desember 1992 med hjemmel i §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

§ 1 Totalkvote

Det kan totalt fiskes 128.000 tonn sei rund vekt i 1993. Av dette kvantum avsettes 14.000 tonn til en bufferkvote.

§ 2 Gruppekvoter, rund vekt

1. Not: 45.600 tonn.
2. Fartøy med torskestråltillatelse, jfr. § 3-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål: 29.760 tonn.
3. Fartøy med industristråltillatelse/nordsjøtillatelse: 9.000 tonn fordelt med 6.750 tonn på perioden 1. januar - 30. august og 2.250 tonn på perioden 1. september - 31. desember.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvotene er beregnet oppfisket.

§ 3 Trålfiske

Fartøy med torskestråltillatelse, jfr. § 3-1 i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål, kan maksimalt fiske 1.000 tonn rund vekt.

Fiskeridirektøren kan endre eller oppheve denne maksimumkvoten dersom utviklingen i fisket tilsier det.

§ 4 Notfiske

Fartøy som driver fiske etter sei med not kan i 1993 maksimalt fiske følgende kvoter:

Fartøy under 13 m	350 tonn
13 - 14 m	440 tonn
14 - 16 m	530 tonn
16 - 18 m	615 tonn
18 - 20 m	745 tonn
20 - 22 m	870 tonn
22 - 24 m	1.000 tonn
24 - 26 m	1.150 tonn
26 m og over	1.300 tonn

Fartøy som skal delta i notfisket må ha eget notbruk og være bemannet og utrustet for seinotfiske.

Av gruppekvoten for not kan inntil 13.680 tonn fiskes i perioden fram til 20. juli 1993.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten er beregnet oppfisket.

§ 5 Bifangst

Når fisket er stoppet, er det forbudt å ha større bifangst av sei ved fiske etter andre fiskeslag enn 10% regnet i rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 6 Straffebestemmelse

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes etter bestemmelsene i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 7 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1993 og gjelder til og med 31. desember 1993.

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-59-93
(J-49-93 UTGÅR)

Bergen, 6.4.1993
SÅJ/BJ

**FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET
ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N.BR. I 1993.**

Fiskeridepartementet har 5. april 1993 i medhold av §§ 6 og 8 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fiske og § 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v., og § 12 i forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i 1993, fastsatt ved kgl.res. av 4. desember 1992 bestemt:

I

I forskrift av 4. desember 1992 nr. 889 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i 1993 gjøres følgende endring:

§ 9 tredje ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 1. januar 1992 og være egnet og utrustet for torskefiske. Fartøy merkeregistrert i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Karlsøy, Lyngen og Storfjord), Finnmark, kommunene Vågsøy og Selje i Sogn og Fjordane og kommunene Sande, Vannylven og Volda i Møre og Romsdal kan likevel delta hvis registrering har skjedd innen 4. desember 1992.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskriften lyder etter dette:

**FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N.BR. I 1993.**

I medhold av §§ 6 og 8 i lov 16.juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fiske og § 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. er det ved kgl. res. av 4. desember

1992 fastsatt følgende forskrift:

KAP. I. FARTØYKVOTEORDNINGEN.

§ 1. Vilkår for deltakelse.

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet før 1. januar 1993.
- c) Fartøyet må i 1992 ha vært med i fartøykvoteordningen og deltatt i torskefisket i 1991 eller 1992.
- d) Eiere av fartøy under 9 meter lengste lengde som hadde fartøykvote i 1990, men som har solgt dette i 1991, kan etter søknad til Fiskeridirektøren tildeles kvote til sitt nåværende fartøy etter reglene om utskifting i § 5.
- e) Eiere av fartøy som i 1992 har oppfylt vilkårene for å delta i fartøykvoteordningen, men som i løpet av 1992 eller i 1993 har fylt/fyller 70 år, og som grunnet endringen i § 6 i forskrifter om føring av manntall for fiskere, fangstmenn m.v. er flyttet fra blad B til blad A i fiskermanntallet, kan likevel delta i fartøykvoteordningen.

§ 2. Dispensasjon.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra bestemmelsen i § 1, litra b) i tilfeller hvor eier(e) ut fra distriktsmessige hensyn er gitt ervervstillatelse for et fartøy i medhold av dispensasjonsbestemmelsen i § 4 tredje ledd i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fiske.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra § 1, litra c) i tilfeller hvor eier i perioden 1987-1989 har besittet offentlig verv (stortingsrepresentant, ordfører o.l.) eller verv i en fiskeriorganisasjon, og av den grunn ikke oppfylte kvantumskravet for å delta i fartøykvoteordningen i 1990, jf. § 1 i forskrift av 08.12.1989 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1990. Slik dispensasjon kan bare gis eier som har fratrudd slike verv og vedkommende må kunne dokumentere tidligere deltakelse i torskefiske med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. med eget fartøy.

§ 3. Fartøykvoten.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift kvoten for fartøy som fyller vilkårene i § 1.

§ 4. Salg av fartøy.

Ved salg av fartøy som er med i fartøykvoteordningen tildeles ikke fartøykvote til ny eier.

Ved salg av fartøy innenfor samme fylke kan Fiskeridirektøren likevel tildele kvote til ny eier. Kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet før 1. januar 1993 før slik tildeling kan skje. Slikt salg medfører at selgers kvote bortfaller.

Fiskeridepartementet kan fastsette nærmere vilkår for at ny eier kan tildeles kvote for det kjøpte fartøy.

Søknad om fartøykvote fra den nye eier etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettsleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

§ 5. Utskifting av fartøy.

Ved utskifting av fartøy med fartøykvote kan Fiskeridirektøren tildele eier kvote til erstatningsfartøyet. Utskiftingsfartøyet kan ikke tildeles ny fartøykvote.

Utskifting til større fartøy medfører ikke økt kvote.

Ved skifte til mindre fartøy skal kvoten utregnes etter erstatningsfartøyetets lengde.

Søknad om tildeling av fartøykvote etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettsleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

§ 6. Overføring av fartøykvote til leid fartøy.

Fartøykvote som er tildelt det enkelte fartøy kan med unntak av de tilfeller som fremgår av § 5 i denne forskrift ikke overføres til annet fartøy, men må fiskes og leveres av fartøy som er tildelt kvoten.

Fiskeridirektøren kan ved forlis og havari som antas å ville medføre at fartøyet ikke vil kunne ta sin tildelte fartøykvote, dispensere fra forbudet i første ledd.

§ 7. Fartøy med driftsalternativ.

Fiskeridepartementet kan ved forskrift begrense kvoten til fartøy eller utelukke fartøy som har driftsalternativ i andre fiskerier.

§ 8. Rekruttering.

Fiskeridepartementet kan ved forskrift gi nærmere bestemmelser om tildeling av tillatelse til å delta i fartøyskvoteordningen i 1993 til eiere av fartøy som ikke oppfyller vilkårene i § 1.

KAP. II. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN.**§ 9. Vilkår for deltakelse.**

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene under § 1 vil kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote.

Eiere av fartøy som nevnt i første ledd må være innført i fiskermantallet før 1. januar 1993.

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 1. januar 1992 og være egnet og utrustet for torskefiske. Fartøy merkeregistrert i Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Karlsøy, Lyngen og Storfjord), Finnmark, kommunene Vågsøy og Selje i Sogn og Fjordane og kommunene Sande, Vannylven og Volda i Møre og Romsdal kan likevel delta hvis registrering har skjedd innen 4. desember 1992.

Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot, har ikke anledning til å delta etter denne bestemmelsen.

Eiere av fartøy som deltar i fartøyskvoteordningen, har ikke rett til å fiske maksimalkvote med annet fartøy. Slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i fiske med andre hovedsmenn.

Fiskeridepartementet fastsetter ved forskrift nærmere regler for maksimalkvoteordningen etter denne paragraf.

§ 10. Utskifting av fartøy.

Fiskeridirektøren kan tillate utskifting av fartøy i maksimalkvoteordningen.

Søknad om utskifting etter denne bestemmelsen skal fremmes gjennom fiskerirettleder på skjema fastsatt av Fiskeridirektøren.

KAP. III. FELLESBESTEMMELSER.**§ 11. Endret eiersammensetning.**

Endring av eiersammensetningen til et fartøy som kan delta i torskefiske i henhold til forskriftens § 1, foretatt etter 4. desember 1992, gir ikke adgang til å fiske maksimalkvote etter § 7 i denne forskrift, jfr. forskriftens § 9 femte ledd.

§ 12. Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet kan oppheve eller endre denne forskrift.

§ 13. Straffebestemmelse.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket og § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 14. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1993. Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992 oppheves med virkning fra 1. januar 1993.

**MELDING OM UTSKIFTING AV FARTØY SOM ER MED I
MAKSIMALKVOTEORDNINGEN FOR TORSK I 1993.**
(Skal fylles ut uavhengig av skjema for innberetning av endring(er) og
sletting av registrert fiskefarkost)

1 PERSONLIGE OPPLYSNINGER

ETTERNAVN OG FORNAVN:

PRIVATADRESSE:

2 FARTØYET SOM SKAL ERSTATTES

NAVN: **REGISTRERINGSNUMMER:**

STØRSTE LENGDE: **BYGGEÅR:**

3 OPPLYSNINGER OM ERSTATNINGSFARTØYET

NAVN : **REGISTERINGSNUMMER (nytt)**.....

STØRSTE LENGDE: **BYGGEÅR:**

4 UNDERSKRIFT

.....
STED

.....
DATO

.....
SIGNATUR

**SØKNAD OM OVERFØRING AV KVOTE VED SALG AV FARTØY
SOM ER MED I FARTØYKVOTEORDNINGEN FOR TORSK I 1993.**

(Skal fylles ut uavhengig av skjema for innberetning av
endring(er) og sletting av registrert fiskefarkost)

1 PERSONLIGE OPPLYSNINGER

TIDLIGERE EIER AV FARTØYET:.....

ADRESSE:.....

NY EIER AV FARTØYET:.....

ADRESSE:.....

2 FARTØYET SOM FARTØYKVOTEN SØKES OVERFØRT FRA

TIDLIGERE NAVN:.....REGISTRERINGSNUMMER:

LENGSTE LENGDE:.....BYGGEÅR:

NYTT NAVN:.....NYTT REGISTRERINGSNUMMER:.....

3 UNDERSKRIFT

Kjøper bekrefter med sin underskrift at vedkommende er oppført på blad B i fiskermanntallet innen 1. januar 1993. All fangst av torsk i inneværende år med fartøyet, går til fradrag i nye eiers fartøykvote. Ved flere enn en partshaver bekrefter eierne herved at innehaverne av minst 50% av eierandelene er manntallsført på blad B innen 1. januar 1993.

.....
STED

.....
DATO

.....
KJØPERS SIGNATUR

.....
STED

.....
DATO

.....
SELGERS SIGNATUR

Kopi sendes salgslaget

**MELDING OM UTSKIFTING AV FARTØY SOM ER MED I
FARTØYKVOTEORDNINGEN FOR TORSK I 1993.**

(Skal fylles ut uavhengig av skjema for innberetning av endring(er) og
sletting av registrert fiskefarkost)

1 PERSONLIGE OPPLYSNINGER

ETTERNAVN OG FORNAVN:

PRIVATADRESSE:

2 FARTØYET SOM FARTØYKVOTEN SØKES OVERFØRT FRA

NAVN: **REGISTRERINGSNUMMER:**

STØRSTE LENGDE: **BYGGEÅR:**

3 OPPLYSNINGER OM ERSTATNINGSFARTØYET

NAVN : **REGISTERINGSNUMMER (nytt)**.....

STØRSTE LENGDE: **BYGGEÅR:**

4 UNDERSKRIFT

Undertegnede erkjenner ved sin underskrift å være kjent med følgende bestemmelser:

- a) Utskifting til større fartøy medfører ikke økt kvote. Ved skifte til mindre fartøy skal kvoten utregnes etter erstatningsfartøyets lengste lengde.
- b) Fartøyet det overføres kvote fra går ut av fartøykvoteordningen
- c) All fangst av torsk tatt i inneværende år med fartøyet som fartøykvoten ønskes overført fra, går til fradrag i erstatningsfartøyets kvote.

.....
STED

.....
DATO

.....
SIGNATUR

Kopi sendes salgslaget

Bergen, 6.5.1993
SÅJ/TAa

**FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER
TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1993.**

Fiskeridepartementet har 5. mai 1993 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og bestemt:

I

I forskrift av 18. desember 1992 nr. 1170 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i 1993 gjøres følgende endring:

§ 6 (ny) Bufferkvote, skal lyde:

Fartøy som tilfredsstiller vilkårene i § 9 i forskrift av 4. desember 1992 nr. 889 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i 1993 kan fra og med 10. mai 1993 fiske innenfor et kvantum på 2.000 tonn rund vekt.

Hvert fartøy kan maksimalt fiske 4,2 tonn rund vekt. Summen av denne kvoten og det kvantum fartøyet har tatt i tiden før 10. mai 1993, kan likevel ikke overstige fartøyetets maksimalkvote som fastsatt i § 5 i denne forskrift.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvantumet på 2.000 tonn er tatt.

§§ 6-11 blir nye 7-12

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskriften lyder etter dette:

**FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° N I 1993.**

Fiskeridepartementet har den 18. desember 1992 i medhold av §§ 4 og 5 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 2 i forskrift av 4. desember 1992 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i 1993 bestemt:

KAP. I. GENERELLE BESTEMMELSER.**§ 1. Forbud mot fiske.**

Det er forbudt for norske fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap å fiske torsk nord for 62° n.br. i 1993.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift og som driver fiske med konvensjonelle redskap, fiske inntil 171.120 tonn rund vekt nord for 62° n.br. i 1993.

Av dette kvantum avsettes det 20.700 tonn rund vekt til dekning av bifangst.

§ 2. Fiskestopp.

I området nord for 62° n.br. er det forbudt å fiske torsk med konvensjonelle redskap i følgende tidsrom:

Fra onsdag 7. april 1993 kl 1700 til mandag 12. april 1993 kl 2400. For fiske med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 13. april kl 1000.

Redskap som på grunn av uvær ikke kan tas opp innen fiskestoppen begynner, skal tas opp så snart som mulig etter at værhindringen er over.

KAP. II. FARTØYKVOTER.**§ 3. Deltakende fartøy.**

Det enkelte fartøy som tilfredsstiller vilkårene for deltakelse etter § 1 i forskrift av 4. desember 1992 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 • Telefax (05) 23 80 90 • Tlf.(05) 23 80 00

redskap nord for 62° n.br. i 1993, fastsatt ved kgl.res. av 4. desember 1992, kan i 1993 fiske følgende kvanta torsk rund vekt:

Fartøylengde	Enhetskvoter	Fartøykvoter
0 - 6,9 m l.l.	1,0	9,2 tonn
7 - 7,9	1,7	15,6 "
8 - 8,9	1,9	17,5 "
9 - 9,9	2,4	22,1 "
10 - 10,9	3,1	28,5 "
11 - 11,9	4,0	36,8 "
12 - 12,9	4,9	45,1 "
13 - 13,9	6,1	56,1 "
14 - 14,9	7,0	64,4 "
15 - 15,9	8,1	74,5 "
16 - 16,9	9,1	83,7 "
17 - 17,9	10,1	92,9 "
18 - 18,9	11,1	102,1 "
19 - 19,9	12,0	110,4 "
20 - 20,9	12,8	117,8 "
21 - 21,9	13,5	124,2 "
22 - 22,9	14,1	129,7 "
23 - 23,9	14,7	135,2 "
24 - 24,9	15,2	139,8 "
25 - 25,9	15,7	144,4 "
26 - 26,9	16,2	149,0 "
27 - 27,9	16,7	153,6 "
28 - 28,9	17,1	157,3 "
29 - 29,9	17,5	161,0 "
30 - 30,9	17,9	164,7 "
31 - 31,9	18,3	168,4 "
32 - 32,9	18,7	172,0 "
33 - 33,9	19,1	175,7 "
over 34 m l.l.	19,5	179,4 "

Forlengelse av fartøy foretatt etter 16. november 1990 gir ikke grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i andre ledd for fartøy som ut fra stabilitets- og sikkerhetshensyn er anbefalt ombygget/forlenget av Sjøfartsdirektoratet. Fartøyet må være ferdigstilt etter slik ombygging/forlengelse før 1.1.1993.

§ 4. Trålere med kombinasjonsdrift.

Fartøy som har konsesjon for å drive trålfiske etter torsk, jfr. forskrift av 12. desember 1986 om tillatelse til å drive fiske med trål, og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap kan i 1993 ikke fiske mer enn fartøyskvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av forskrift om regulering av trålfiske etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1993.

KAP.III. MAKSIMALKVOTER.

§ 5. Deltakende fartøy.

Merkeregistrerte fartøy som nevnt i § 9 i forskrift av 4. desember 1992 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. i 1993, fastsatt ved kgl.res. av 4. desember 1992, vil i 1993 kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en gruppekvote på 17.000 tonn torsk rund vekt. Av dette kvantum avsettes en bufferkvote på 4.000 tonn rund vekt. Bufferkvoten vil på bakgrunn av utviklingen i fisket langs kysten, herunder utslag i samiske strøk, bli fordelt senere på året.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Det enkelte fartøy som nevnt i første ledd kan i 1993 med konvensjonelle redskap maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt:

Fartøylengde	Maksimalkvote
0 - 5,9 m l.l.	4,2 tonn
6 - 6,9 m l.l.	5,5 "
7 - 7,9 m l.l.	8,0 "
8 m l.l. og over	11,0 "

Forlengelse av fartøy som er foretatt etter 16. november 1990 gir ikke grunnlag for økt kvote.

Eier av fartøy med maksimalkvote kan ikke ta maksimalkvote med annet fartøy. Slikt fartøy har heller ikke anledning til å delta med andre som hovedsmenn.

§ 6. Bufferkvote.

Fartøy som tilfredsstiller vilkårene i § 9 i forskrift av 4. desember 1992 nr. 889 om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°n.br. i 1993 kan fra og med 10. mai 1993 fiske innenfor et kvantum på 2.000 tonn rund vekt.

Hvert fartøy kan maksimalt fiske 4,2 tonn rund vekt. Summen av denne kvoten og det kvantum fartøyet har tatt i tiden før 10. mai 1993, kan likevel ikke overstige fartøyets maksimalkvote som fastsatt i § 5 i denne forskrift.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvantumet på 2.000 tonn er tatt.

KAP.IV. FELLESBESTEMMELSER, FRITIDSFISKE M.M.

§ 7. Leveringsbestemmelse.

Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote. Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres, men må leveres av dette fartøy. Det er også forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

§ 8. Bifangst.

I stopp-perioden etter § 2 er det forbudt å ha mer enn 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst, ved fiske etter andre fiskeslag og reker. Bifangst skal belastes fartøyets kvote.

Dersom fartøy har fisket opp fartøykvoten etter § 3 eller maksimalkvoten etter § 5 eller når fisket er stoppet etter § 5, annet ledd, er det forbudt å drive fiske etter torsk.

Uavhengig av bestemmelsen i annet ledd gjelder følgende bifangstregler, ved fiske etter andre fiskeslag unntatt reker og rognkjeks:

- a. **Maksimalkvotefartøy og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap unntatt not og som ikke har adgang til å fiske torsk:** I tiden 1. januar - 3 mai er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra 3. mai er det tillatt å ha inntil 45% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

- b. **Fartøykvotefartøy.** For fartøy under 28 meter i fartøykvoteordningen, er det fra 3. mai tillatt å ha inntil 45% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. For fartøy på 28 meter og over i fartøykvoteordningen, er det fra 3. mai tillatt å ha inntil 20% bifangst av torsk regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

§ 9. Oppdrett/foring av fisk.

Dersom fangster eller deler av fangster skal leveres/brukes til oppdrett/foring, skal det på skjema fastsatt av Norges Råfisklag føres leverings/overføringsoppgave. Den skal inneholde opplysninger om fartøyets navn og registreringsnummer, fiskeslag, vekt, størrelsessortement og tidspunkt for overlevering. Oppgaven sendes umiddelbart til Norges Råfisklag.

§ 10. Fritidsfiske.

Fritidsfiske kan foregå med stang og håndsnøre samt ett garn på inntil 30 meter, en line på inntil 100 angler samt inntil 3 ruser pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta torsk som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

Juksmaskin blir ikke regnet som håndsnøre etter denne paragraf. Fiskeridirektøren kan i særskilte tilfeller dispensere fra redskapsbegrensningen i første ledd.

§ 11. Straffebestemmelse.

Forsettelig eller uaktsomt brudd på denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning kan skje etter samme lovs § 54.

§ 12. Ikrafttredelse.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1993 og gjelder til 31. desember 1993. Samtidig oppheves forskrift av 20.12.1991 nr. 868 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1992.

REGULERING AV FISKE ETTER BLÅKVEITE.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Som kjent er alt direkte fiske etter blåkveite forbode i 1993 med unntak av eit avgrensa kystfiske. Disse rammevilkåra er fastslått i kvoteprotokollen for 1993 mellom Russland og Noreg, der det står: " Den norske part opplyste at, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, vil det i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1993 bli et forbud mot et direkte fiske etter blåkveite". Detaljane for reguleringa av det direkte kystfisket i 1993 vart fastlagde i desember i fjor. Følgjande element dannar ramma for det direkte fisket:

- gruppekvote på 2.500 tonn
- ei nordleg grense på 71° 30' N
- maksimalkvote på 50 tonn pr. fartøy
- fiskeforbod i periodane 01.01 - 31.03 og 01.11 - 31.12

Dette reguleringsopplegget er i samsvar formuleringane i kvoteavtalen med Russland, og det bør gje rimeleg tryggleik for at det totale uttaket vert halde innafor ACFM-tilrådinga på 7.000 tonn.

Norges Fiskarlag har bede om at regulering av fisket etter blåkveite vert sett på sakslista. I telefaks av 26.05.93 vert det vist til Landstyrevedtak 187/92 der Fiskarlaget hadde mange tilrådingar som inneber ei meir ekspansiv regulering for det direkte fisket etter blåkveite. Det som Fiskarlaget no konkret føreslår som endring av 1993-reguleringa, er at den nordlege grensa vert flytta frå 71° 30' N til 72° 30' N.

Å flytta grensa ein heil grad, eller 60 nautiske mil (nm), tyder at den nordlege grensa for dette fisket vil gå 90 nm ut i havet frå grunnlina. Etter Fiskeridirektøren si oppfatning vil då reguleringsopplegget strida mot ordlyden i kvoteavtalen. Då 71° 30' N vart vald som nordleg grense tok ein 2 hovudomsyn:

- grensa kunne ikkje gå for langt ute i havet, sidan dette skulle vera eit kystfiske.

tradisjonelle fiskefelt på Finnmarkskysten måtte inkluderast.

NF argumenterer med at endring av den nordlege grensa til 72° 30' N vil unngå konsentrasjon av fisket på avgrensa felt. Isolert sett er moglegvis rett, men dette omsynet lyt etter Fiskeridirektøren si vurdering vika i høve til dei avgrensingar som ligg i våre avtaleforpliktingar.

Blåkveitefisket pågår no for fullt. Pr. 16.05.93 var det fiska og registrert 321 tonn av kvoten på 2.500 tonn for det avgrensa kystfisket. På same tid i 1992 var det fiska 288 tonn. Det er mykje som tyder på at vekefangstane framover vil verta like store som i 1992, trass i at fisket ikkje var maksimalkvoteregulert i 1992. Sannsynlegvis vil fisket verta stogga i laupet av nokre veker. Også av reint praktiske årsaker kan då poenget med å flytta den nordlege grensa synast lite.

Fiskeridirektøren går mot å endra nordlege grensa for det direkte fisket etter blåkveite.

V. J. Olsen viste til forslag fra Norges Fiskarlag og ba om synspunkt.

Strand viste til det nylig avsluttede prøvefiske etter blåkveite og spurte om Havforskningsinstituttet kunne gi en orientering.

Jakobsen sa at prøvefiske ennå ikke var avsluttet da det fortsatt var en linebåt i virksomhet. Han kunne imidlertid opplyse at trålerne som hadde deltatt hadde fisket godt, men at det hadde være mye småfallen blåkveite spesielt i nord. Linebåten hadde så langt fisket dårlig. Når det gjaldt garnbåten hadde den vært nødt til å gi opp på grunn av manglende fangster.

Strand spurte om forklaringen på at det var mye små kveite når det tidligere hadde vært påstått at en manglet rekruttering de siste 4-5 år.

Jacobsen svarte at når det gjaldt mangel på rekruttering refererte dette seg til 1988 og senere årsklasser. Han sa videre at 1988-årgangen nå var i seleksjonsgrensen. Han hadde ikke kjennskap til alderssammensetningen fordi resultatene fra toktet ikke var bearbeidet, men fremhevet at de yngre årsklassene ikke var tilgjengelig i fisket.

Wold sa at Norges Fiskarlag hadde tatt opp saken fordi en del fiskere ikke lenger hadde mulighet til å fangste på tradisjonelle felt. Det var videre et problem at de begrensede fangstfeltene som var til rådighet førte til fare for brukskollisjon fordi linedriften var plasskrevende.

Han foreslo derfor at den nordlige grensen for fiske etter blåkveite ble satt til 72° 30' N.

V. J. Olsen viste til at Finnmark Fylkesfiskarlag i årsmøte hadde fattet vedtak om at grensen burde flyttes til 72° N og at det derfor var ulike oppfatninger av behovet. Han sa videre at definisjon av kystfisket i forhold til kvoteavtalen med Russland var et problem. Han var av den oppfatning at et fiske nord til 72° 30' N ikke kunne betegnes som et begrenset kystfiske.

Han foretok deretter avstemming av de to forslagene.

7 representanter (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Andreassen og Domstein) stemte for Norges Fiskarlags forslag.

7 representanter (V. J. Olsen, Rasmussen, Jacobsen, Langvatn, Beivi, Skrede og Hysvær) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

Bergvoll sa at begrensningene i blåkveite som bifangst var lite tilfredsstillende. Han hevdet at bestanden syntes å være langt bedre enn antatt og at det var problem å drive fiske etter andre fiskeslag på grunn av innblanding av blåkveite. Han sa også at Fiskarlaget hadde gått inn for like bestemmelser for beregning for bifangst for trålere og fartøy som fisket med konvensjonelle redskap.

Johansen viste til § 5 i reguleringsforskriften for fiske etter blåkveite og sa at regelverket var likt for alle fartøy som tok blåkveite som bifangst. Bifangsten skulle beregnes av de enkelte fangster og av landet fangst.

V. J. Olsen viste til at problemet var notert og avsluttet deretter saken om blåkveite.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridirektoratet

Boks 185
5001 BERGEN

26.05.1993
J.nr.0724/93
ark.,
EL/-

2381/93 2
TELEFAX

VEDR. MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. JUNI 1993 - TILLEGG TIL
SAKSLISTE: REGULERINGEN AV FISKET ETTER BLÅKVEITE.

Norges Fiskarlag vil be om at denne saken også blir satt på
sakslisten for reguleringsrådsmøtet 8. juni 1993.

I denne forbindelse vises det til tidligere vedtak fattet i
landsstyresak 187/92 om fisket etter blåkveite og
landsstyresak 45/93 om regulering av blåkveitefisket.

Videre vises det til vedtak fattet i arbeidsutvalgsmøtet
25.05.93 vedtak om at gjeldende grense for det direkte fisket
med konvensjonelle redskap blir flyttet fra 71° 30' N til 72°
30' N.

Vedtaket er oversendt Fiskeridirektoratet i telefax av
25.05.1993.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø
Jan Skjervø

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Norges Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

26. MAI 93

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

SAKSHR. — SOK.NR.
2381/93 — 1

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

25.05.1993
J.nr.0723/93
ark.
EL/-

WLP
Kopi Fylkesfiskerilag
WLP
Sei R
JC

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE - FLYTTING AV NORDLIG GRØNSE.

Norges Fiskerilag behandlet i arbeidsutvalgsmøtet 25.05.1993 ovennevnte sak og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskerilag viser til landsstyrets vedtak i sak 187/92 hvor det ble tilrådd at nordlig grense for det område hvor det skulle tillates et direkte fisket med konvensjonelle redskaper etter blåkveite ble flyttet til 72° 30' N.

Etter Norges Fiskerilags oppfatning bør fisket etter blåkveite kunne foregå på de felt hvor slikt fiske tradisjonelt har vært drevet. I tillegg bør man legge forholdene til rette slik at man unngår at fisket konsentreres på noen begrensede felt.

Norges Fiskerilag vil på denne bakgrunn på nytt be om at nordlig grense for det direkte fisket etter blåkveite flyttes til 72° 30'N."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Runar Hartvigsen
Runar Hartvigsen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskerilag
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
 Sentralbord: 07 52 96 80
 Telegr.adr.: Landsfiskarlag
 Telefax: 07 53 47 42
 Fra 28.10.93:
 Telefon: 73 52 96 80
 Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Havforskningsinstituttet

30.04.1993
 J.nr.0607/93
 ark.,
 EL/-

T E L E F A X

REGULERINGEN AV FISKET ETTER BLÅKVEITE.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyremøtet 30.04.1993
 "Reguleringen av fisket etter blåkveite" og fattet følgende
 vedtak:

- "1. Landsstyret i Norges Fiskarlag viser til vedtak i sak 187/92 der man gikk inn for at reguleringsopplegget for fisket etter blåkveite i 1993 ble utformet slik at det i større grad ivaretok de fartøyene som tradisjonelt hadde drevet dette fisket. Norges Fiskarlag beklager at myndighetene ikke har imøtekommet denne tilrådingen.
2. Norges Fiskarlag viser til at undersøkelser har påvist at det er betydelige forskjeller mellom ulike redskapsgrupper når det gjelder størrelse-sammensetning i blåkveitefangster.

 Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn understreke nødvendigheten av at Havforskningsinstituttet nytter seg av et representativt utvalg av fartøygrupper i undersøkelsene for å beregne bestandsstørrelse og at reguleringene blir fastsatt på et bredere grunnlag enn hva som har vært tilfelle hittil.
3. Landsstyret ber om at det snarest igangsettes undersøkelser av blåkveitebestanden som kan danne et bedre grunnlag for vurdering av bestanden."

Med hilsen
 NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø
 Jan Skjervø

Elling Lorentsen
 Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
 Gruppeorganisasjoner

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1966/92
ARK.,
EL/-

T E L E F A X

FISKET ETTER BLÅKVEITE I 1993.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet under landsstyresak 187/92 reguleringsopplegget for fisket etter blåkveite i 1993, og fattet følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag tar til etterretning at det heller ikke i 1993 kan gjennomføres et fritt fiske etter blåkveite for alle redskapstyper, og at Norge i protokollen til fiskeriavtalen med Russland har forpliktet seg til å begrense fisket i 1993.
2. Norges Fiskarlag går inn for at reguleringsopplegget for fisket etter blåkveite i 1993 blir utformet slik at det i større grad ivaretar de fartøyene som tradisjonelt har drevet dette fisket uansett fartøystørrelse.
3. Norges Fiskarlag går inn for at det direkte fisket blir gjennomført innenfor en totalkvote på 3.500 tonn, for konvensjonelle redskaper. Det innføres en maksimalkvote på 100 tonn pr. fartøy.

Det bør tillates en innblanding på 15% av blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag, og at det foretas avregning pr. uke/landing.

4. Norges Fiskarlag vil tilrå at grensen for det område som fisket etter blåkveite tillates innenfor, flyttes nordover til 72° 30' N."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærø
Jan Skjærø

for *Børge Pedersen*
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 3/93

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Norsk TAC.

Ved brev av 30.11.92 til Fiskeridirektøren uttalte Havforskningsinstituttet at det i løpet av første halvår ville bli mulig å revurdere grunnlaget for kvoteanbefalingen.

Ved Reguleringsrådets behandling ble det votert over følgende tre forslag:

Rådsmedlem Eggereide foreslo TAC på 125 000 tonn (falt mot én stemme) .
Norges Fiskarlag foreslo TAC på 282 000 tonn (8 stemmer).
Fiskeridirektøren foreslo TAC på 240 000 tonn (5 stemmer).

Russland er tildelt en kvote på 32 000 tonn. Norsk kvote ble etter dette 18.12.92 fastsatt til 168 000 tonn, og gjeldende TAC er derved 200.000 tonn.

Norges Fiskarlag har ved brev av 03.05.93 bl.a. uttalt:

"Norges Fiskarlag viser til at forskerne anbefalte en TAC for norsk vårgytende sild på 240 000 tonn i 1993. Til tross for forskernes anbefalinger ble det fastsatt en TAC som var betydelig lavere, og som ga norske fiskere en kvote på 168 000 tonn. Fiskarlaget er kjent med at forskernes resultater fra vinterens tokter bekrefter at TAC for 1993 kan økes, og vil på denne bakgrunn be om at kvoten til norske fiskere settes til minimum 220 000 t for 1993."

Havforskningsinstituttet har 11.05.93 gitt vedlagte (./.) uttalelse i saken.

Når det gjelder beskrivelse om gjennomføring av instituttets undersøkelser, soppsyke og delkonkusjoner m.v. viser vi til brevet.

Havforskningsinstituttet konkluderer som følger:

"De akustiske bestandsberegningene fra overvintringsområdene i desember er i god overenstemmelse med beregningene basert på merkeforsøk. Dette er 2 bestandsestimater basert på helt uavhengig målemetodikk. Tilsvarende akustiske beregninger på utvandrende sild fra overvintringsområdet i januar gir en betydelig større bestand. Som tidligere nevnt kan dette skyldes at endringen i sildas adferd kan gi en endring i målstyrken (TS-verdi). Målingene på gytefeltene i 1993 ligger lavere enn de akustiske bestandsberegningene fra desember i overvintringsområdene, og de er følgelig også lavere enn merkeforsøkene. Dette skyldes antagelig værforhold og begrenset dekningsgrad av bestanden.

Merkeforsøkene og målingene fra desember er derfor i dag det beste grunnlag for forvaltning av denne bestanden. De viser altså at gytebestanden ennå ikke har nådd nivået på 2.5 millioner tonn. Det er denne bestandsstørrelsen ACFM har satt som mål før beskatningen kan økes utover $F=0.05$. Et fangstuttak som det er lagt opp til i 1993, i størrelsesorden 200 tusen tonn, vil sannsynligvis føre til en dobling av ovennevnte beskatningsgrad.

HI vil videre peke på at merkeforsøkene indikerer en høyre naturlig dødelighet enn det som tidligere er brukt i prognosene. Dette kan skyldes utvikling av soppsykdommen *Ichthyophonus*. Under disse forhold, og ut i fra det faktum at rekrutteringen fra årsklassene 1989-1992 ennå er usikker, vil HI ikke anbefale at totalkvoten i 1993 økes utover de 200 tusen tonn som allerede er fastlagt."

Da Havforskningsinstituttets revurderte kvoteanbefaling ikke er høyere enn den TAC som Fiskeridepartementet fastsatte for 1993, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning ikke grunnlag for å fastsette en ny TAC.

2) Tilbakeføring av 5 000 tonn.

Norges Fiskarlag har reist spørsmål om tilbakeføring av 5 000 tonn til ringnotflåten som følge av fordelingen som ble foretatt i august 1992, for øvrig i samsvar med Norges Fiskarlags vedtak.

Forslaget ble behandlet under pkt. 7 i sak 20/92. 4 rådsmedlemmer stemte for overføring, 5 mot og 4 avsto fra å stemme. Fiskeridirektøren mener det

ikke er fremkommet opplysninger som gir grunnlag for å behandle spørsmålet på ny.

3) Enhetskvoter.

I 1992 var 1189 fartøy godkjent for sildefiske, og antallet antas å være det samme i 1993. Den reelle deltagelsen i 1992 var imidlertid vesentlig lavere enn antall godkjente fartøy i kystgruppen. Til sammen deltok 577 fartøy i 1992 eller omlag 48.5 % av fartøyene i kystgruppen. Enhetskvoten var ved årets begynnelse 160 hl (overfordeling lik 13 %). Enhetskvoten ble videre økt til 220 hl (overfordeling lik 55 %) den 12. november 1992. Med disse enhetskvoter unngikk en i 1992 å stoppe fisket.

I 1993 er enhetskvoten hevet fra 270 hl til 300 hl, med overfordeling på knapt 30 %. Norges Fiskarlag ønsker at enhetskvoten økes fra 300 hl til 360 hl.

Fiskeridirektoratet følger utviklingen i fisket og må løpende vurdere å justere enhetskvoten ut fra hensynet til å fiske opp gruppekvoten. Norges Fiskarlags forslag av 30.05.93 bygger på den forutsetning at kvoten til norske fiskere blir øket til 220.000 tonn. Under denne forutsetning ville forslaget medføre at en opprettholder en overfordeling på 30%, men som anført under pkt. 1, er det ikke biologisk grunnlag for en høyere TAC. Lavere priser o.l. kan imidlertid medføre redusert deltakelse i kystfartøygruppen, hvilket igjen kan bety at det kan bli nødvendig senere å øke enhetskvoten.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere hvorvidt det er ønskelig nå å endre enhetskvoten.

4) Konsum/mel/olje.

Første halvår 1993 var det konsumpåbud ved fiske etter norsk vårgytende sild med adgang for Norges Sildesalgslag til å dirigere et begrenset kvantum til mel og olje.

Med utgangspunkt i kvoten på 168 000 tonn (1 806 000 hl), fordelte kvoter og fangst seg pr. 30.04. omlag som følger:

	Kvote	fisket	gjenstående
ringnot	75 600 t	44 600 t	31 000 t
trål	8 400 t	7 800 t	600 t
kystnot	84 000 t	25 200 t	58 800 t
	(168 000 t)	(77 600 t)	(90 400 t)

Norges Sildesalgslag opplyser at etterspørselen for øyeblikket er god, både fra norske og utenlandske kjøpere. Laget regner imidlertid med at dette vil endre seg fort når fisket på nordsjøsild, og fra høsten av også norsk vårgytende sild, kommer i gang for fullt. Markedene vil fortsatt være overfylt med sild, og resultatet vil være et presset prisnivå.

Når det gjelder omsatt kvantum har perioden fra 01.01. til 19.04.93 etter Norges Sildeslaglag vurdering gitt et bedre resultat enn ventet. Det er i denne perioden omsatt ca. 560 000 hl mer norsk vårgytende sild enn i 1992. Av kvantumet er ca. 90 000 hl levert til mel/olje. Hovedårsaken til merkvanrumet i 1993 er at det er blitt en større produksjon enn antatt for såkalte "lavprismarkedet".

Fiskeridirektøren antar at med et ordinært sommersildfiske på anslagsvis 7 000 tonn, vil det til høsten, med dagens kvoter, gjenstå omlag 93 000 tonn.

Norges Fiskarlag har i brev av 03.05.93 (./.) foreslått at konsumpåbudet oppheves for derigjennom å sikre avviklingen av fisket på en forsvarlig måte.

Norges Sildesalgslag har ved brev av 11.05.93 (./.) gitt uttalelse i saken, og konkluderer som følger:

"For en fornuftig avvikling av norsk vårgytende sild-fisket til høsten, vil det være avgjørende at det ikke fortsatt blir påbud om levering til konsum. En rasjonell avvikling kan bare skje dersom det vil være fri adgang til mel/olje. Mens Norge bare har 3,5 % av verdensmarkedet for standard mel, så har vi 70 % av verdensmarkedet for spesialmel."

Det heter videre i sildesalgslagets brev:

"Det har i år vært mangel på loddeolje som er en viktig bestanddel av fôret. En åpning av fiske av sild til mel/olje kan være med på å sikre tilstrekkelige mengder høykvalitetsmel og -olje"

Fiskeridirektøren vil vise til sak 20/92 i Reguleringsrådet desember 1992, der vi foreslo to selvstendige og fullverdige alternativer for avvikling av fisket, enten konsumpåbud eller fri anvendelse av råstoffet. Med øket uttak i relasjon til 1992 og fall i prisene vil en være avhengig av at markedet selv regulerer anvendelsen. Fiskeridirektøren forutsetter at Norges Sildesalgslag har rutiner som sikrer norsk vårgytende sild til konsum for alle kjøpere som ønsker slikt råstoff.

Et oppmalingsfiske av stort omfang medfører press både på innseilingsordning og salgsorganisasjonens avvikling. Det forutsettes at Norges Sildesalgslag og lagets godkjente førstehåndskjøperne har føringsordninger som sikrer forskriftsmessig kvantifisering og seddelføring i forbindelse med opptak og levering av sild fra fartøy som ikke kan føre fangsten selv. Fartøy som fører fangst kan bare levere egen fangst.

Selv om kystfartøyenes gruppekvote er nesten 33 000 tonn større enn i 1992, kan fri anvendelse medføre at kvoten blir oppfisket før året er omme. Norges Sildesalgslag har ikke drøftet denne problemstillingen i sitt notat men det kan være formåltjenelig at f.eks. 100 000 hl gjenstår til konsum hvis fisket må stoppes i november eller før, og 50 000 hl hvis fisket må stoppes første eller annen uke i desember.

På ovennevnte vilkår foreslår Fiskeridirektøren at konsumkravet oppheves. Videre foreslås det avsetning av et begrenset kvantum av kystfartøygruppens kvote til konsumanvendelse med adgang til å stoppe oppmalingsfisket i gruppen når h.h.v. 100 000 hl eller 50 000 hl gjenstår."

Olsen sa siden Havforskningsinstituttets revurderte kvoteanbefaling ikke er høyere enn den TAC som Fiskeridepartementet har fastsatt for 1993, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning ikke grunnlag for å foreslå en ny TAC.

Wold foreslo at kvoten ble øket fra nåværende TAC på 200.000 tonn til en TAC på 240.000 tonn. d.v.s. samme nivå som representantene fra Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet foreslo på desembermøtet.

Olsen sa at når instituttet nå foreslår å ikke øke TAC utover 200.000 tonn fant han det problematisk å stå fast på 240.000 tonn.

Åsjord sa at silden er en viktig nøkkelbestand i økosystemet, som det har tatt lang tid å bygge opp. Hun var skuffet over at Norges Fiskarlag foreslår et kvoteuttak på det dobbelte av det det internasjonale havforskningsrådet legger til grunn. Hun mente at Norges troverdighet i hvalsaken kan bli svekket dersom en nå velger å hoppe bukk i forhold til det internasjonale råd i sildesaken.

Domstein fant det nødvendig å korrigere saksopplysningene om at markedet er overmettet av sild. Han fremholdt at mye av silden nå er så stor eller er befengt med sykdom som ødelegger silden for annen anvendelse enn oppmaling. Særlig gjelder dette sild fra Lofoten/Vestfjord-området.

Skrede mente det var feil av Asjord å angripe Norges Fiskarlag. En TAC på 240.000 tonn ble foreslått av norske forskere til trass for at ICES hadde lagt seg på et annet nivå.

Dersom 240.000 tonn er et uansvarlig kvoteforslag nå, var det også uansvarlig i høst. Han mente det ikke var kommet frem vesentlig nye opplysninger fra Havforskningsinstituttet som skulle tilsi en endring av tidligere anbefaling. Han foreslo derfor en TAC på 240.000 tonn.

Hysvær mente en måtte lytte mere til forskerne. Når forskerne nå har en naturlig forklaring på en annen tilrådning, bør denne legges til grunn. Han sa han ville støtte forslaget på 200.000 tonn.

Vaage sa at ACFM anbefalte 125.000 tonn. ACFM har som mål at gytebestanden skal nå nivået på 2,5 mill. tonn før beskatningen økes utover $F = 0.05$. Det logiske i ACFM's argumentasjon er egentlig at kvoten settes lik 0 inntil dette nivået på gytebestanden er nådd. Når Havforskningsinstituttet i høst fant det tilrådelig med en TAC på 240.000 tonn ble det samtidig påpekt at det hadde vært ønskelig å vente med endelig tilrådning til etter sildetoktet i vinterundersøkelsen. Han sa at hvilke tilrådninger Havforskningsinstituttet skulle gi var avhengig av hvilke forvaltningsmål som settes opp for sildereguleringene. Han mente det var nødvendig å starte opp en slik måldebatt.

Olsen sa seg enig i at en slik diskusjon burde taes, men mente at dette møtet ikke var rett tid og sted.

Langvatn sa det var galt å legge til grunn Havforskningsinstituttets anbefaling fra i høst. Nå har Havforskningsinstituttet bedre grunnlag for sine anbefalinger og går inn for en TAC på 200.000 tonn.

Åsjord mente i likhet med Vaage at det var nødvendig å starte opp en diskusjon om fremtidige forvaltningsmål for sildereguleringene. Hun mente Reguleringsrådet var et egnet forum.

Wold understreket at fiskerne lytter til forskernes råd. Han mente likevel at forskernes råd ikke var absolutte størrelser. Det må også taes hensyn til at det tar tid å bygge opp et marked, og at fiskerne må gis en viss stabilitet i sitt driftsgrunnlag.

Bæivi sa at Norge førte en forsvarlig ressursforvaltning. Hun mente imidlertid det hadde vært en styrke om Reguleringsrådet kunne gi anbefalinger som strakte seg over lengre tidsrom enn frem til "neste reguleringsrådsmøte".

Olsen sa at han ville vurdere å ta opp forvaltningsstrategi for sild som egen sak i Reguleringsrådet.

Domstein mente sildereguleringen burde legges opp slik at den ga et størst mulig verdiutbytte både på land og sjø. Han sa han ville støtte forslaget om en TAC på 240.000 tonn, under forutsetning av at Reguleringsrådet la til grunn følgende forslag:

"Under forutsetning av at konsumindustrien får dekket sitt behov for råstoff, foreslår Reguleringsrådet at konsumkravet oppheves."

Maråk var betenkt over at Reguleringsrådet innførte konsum påbud under henvisning til dette ville være en beslutning som grep inn i prisforhandlingene.

Lohne påpekte at sild er et meget godt råstoff for fôr-produkter. Verdien av sild til mel og olje nærmer seg verdien til lavprismarkedet for konsum.

Olsen viste til saksdokumentene og foreslo at forslaget under pkt. 4 - konsum mel/olje - ble endret til følgende forslag:

"Fiskeridirektøren forutsetter at Norgs Sildesalgslag har rutiner som sikrer norsk vårgytende sild til konsum for alle kjøpere som ønsker slikt råstoff. Under denne forutsetningen foreslår Fiskeridirektøren at konsumkravet oppheves. Videre foreslås det avsetning av et begrenset kvantum av kystfartøygruppens kvote til konsumanvendelse med adgang til å stoppe oppmalingsfisket i gruppen når h.h.v. 100.000 hl eller 50.000 hl gjenstår avhengig av om stoppen inntreer i november eller desember."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag fremsatt ovenfor.

Fiskeridirektørens forslag om ikke å endre fastsatt TAC (200.000 tonn) fikk 6 stemmer (Olsen, Rasmussen, Vaage, Langvatn, Bæivi og Hysvær). De øvrige 8 representanter gikk inn for at TAC ble fastsatt til 240.000 tonn (Johansen, Benjaminson, Strand, Bergvoll, Wold, Andreassen, Domstein og Skrede).

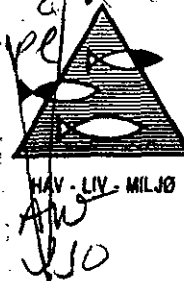
Det var enighet i Reguleringsrådet om at dersom TAC ble økt fra 200.000 tonn til 240.000 tonn skulle enhetskvoten økes fra 300 hl til 360 hl.

Fiskeridirektøren

Her.

12.11.93

2231	93	3
------	----	---

Handwritten initials: EF/ES

Deres referanse: Telefax 5.4.93

Vår referanse: P9343.IR

Bergen, 11.5.93

NORSK VÅRGYTENDE SILD

Som nevnt i vårt brev av 30.11-1992 har Havforskningens instituttet utvidet undersøkelsene av norsk vårgytende sild i 1993. Det er gjennomført toktet i Barentshavet for å måle ungsildbestanden akustisk. Den voksne bestand er målt akustisk i overvintringsområdene i november og desember 1992, og i januar 1993. Videre er det foretatt akustiske målinger på gytefeltene. Det er også fisket 5000 tonn sild i overvintringsområdene for gjenfangst av merker.

RESULTATER FRA UNDERSØKELSENE

Umoden sild

På grunn av særdeles dårlige værforhold under toktet i Barentshavet vinteren 1993 har en ikke fått bekreftet de store forekomstene av årsklassen 1992 som ble registrert i fjor høst. Av samme årsak har en heller ikke fått nye mål på årsklassene 1990-91. Det er således ingen nye informasjon om utsiktene til framtidig rekruttering. Ungsildbestanden vil bli målt på et planlagt tokt i juni, og resultatet av disse målingene vil bli tilgjengelig i juli-august.

Voksen sild

Også vinteren 1992/93 har Ofot/Tysfjorden vært det viktigste overvintringsområdet. Det har imidlertid vært observert overvintrende sild i Langfjord/Bergsfjord i Vest-Finnmark, Finnfjord/Sørreisa i Troms og ytre Tjeldsund (Lødingen) og ytre deler av Vestfjorden.

En er i ferd med en detaljert opparbeiding av de akustiske data fra de forskjellige toktene i overvintringsområdene. Til nå er resultatene fra toktet med F/F "Johan Hjort" i desember 1992 klare. De gir et bestandsestimat i Ofotfjorden på 2700 - 3200 millioner individer, alt etter kurslinjeopplegg, tid på døgnet mm. Med en gjennomsnittsvikt på 320 gram, gir dette en overvintringsbestand i Ofotfjorden på 0.9-1.0 millioner tonn. Tidligere undersøkelser viste at det var omtrent halvparten så mye sild i Tysfjordområdet sammenlignet med Ofotfjorden. Dette skulle gi samlet ca 1.5 millioner tonn sild i overvintringsområdene i Ofot/Tysfjord. (Omtrent 60% av silda i dette området tilhørte

se:	Kontoradresse:	Telefon:	Telex:	Postgironr.:	Saksbehandler:
1870 Nordnes	Nordnesparken 2	(05) 23 85 00	42297	0801 5052857	
Bergen	Bergen	Telefax:	OCEANN	Bankgironr.:	Direkte telefon:
		(05) 23 85 31		0616.05.70189	

1983 årsklassen. Selv om det blir lagt til sild som oppholdt seg utenfor Ofot/Tysfjord (se ovenfor), kommer en på basis av desemberundersøkelsene fram til et bestandsnivå som er i underkant av nivået i prognosen for 1.1 1993 (dvs 2.1 millioner tonn) som arbeidsgruppen utarbeidet høsten 1992.

Resultatene fra det akustiske toktet med "G O Sars" i januar 1993 er ikke ferdig opparbeidet, men foreløpige resultater tyder på et betydelig høyere estimat enn i desember. Innvandring av sild til Ofot/Tysfjord mellom desember og januar er lite sannsynlig, og dersom bestandsestimatene i overvintringsområdene er lavere i november-desember enn i januar (slik tilfellet har vært de siste årene), betyr det sannsynligvis at sildas adferd påvirker målstyrken (dvs omregningsfaktoren fra akustiske data til antall individer). Resultatene fra overvintringsområdene kan derfor ikke uten videre anvendes som eneste grunnlag for populasjonsanalysen av norsk vårgytende sild. Det ville være nødvendig med lengre observasjonsserier for å få fram utvikling i dødelighet o.l. Videre vil det være nødvendig å jamføre disse estimatene med estimat som er kommet fram ved en metodikk som er uavhengig av akustiske data, feks merkeforsøk.

Gytefelt

Vinteren 1992 ble undersøkelsene på gytefeltene så værhindret at akustiske målinger av bestanden ikke kunne gjennomføres. Toktet på Mørefeltet i februar 1993 var også en god del værhindret. Med tilsvarende metodikk som har vært benyttet siden 1987/88 ble det registrert i underkant av 1 million tonn sild. Utbredelsesarealet har minnet sammenlignet med perioden 1988/91, og aldersfordelingen av prøvene fra området Runde-Bremanger tyder på at det var mindre modnende sild av årsklassene 1988/89 på disse gytefeltene enn det som ble registrert i overvintringsområdene i november-januar.

Undersøkelsene ved Karmøy indikerer at det heller ikke i dette området har vært noen økning i gytesild sammenlignet med tidligere år. Resultatene fra gytefeltene ga 3000-15000 tonn i området vest og sør av Karmøy-Bokn, og i tillegg er det blitt registrert sild i Karmsundet og i fjordområdene nord og nordøst av Bokn. I likhet med 1992, har det også foregått gyting over flere måneder i Karmøyområdet. Det har i Karmøyområdet også vært en overvekt av 1983 årsklassen sammenlignet med situasjonen i overvintringsområdet.

Merkeforsøk

Frem til midten av 1980-årene ble størrelsen av sildebestanden beregnet på grunnlag av merkeforsøk. Det ble merket mellom 30000 og 40000 sild hvert år siden 1975, og siden bestanden var liten og merketettheten høy, fikk en pålitelige mål for bestandsstørrelsen ved å undersøke relativt små kvanta sild (1.5- 2.0 tusen tonn) med merkedetektor. I 1987-88 ble 1983 årsklassen rekruttert til den voksne bestand, og da økte gytebestanden (i antall) til det 10-doble og merketettheten i fangsten sank tilsvarende. Kapasiteten på våre anlegg ble da for liten til å detektere tilstrekkelig antall merket sild for å kunne utføre pålitelige beregninger av bestandsstørrelsen, og det var nødvendig å bruke akustisk metodikk i bestandsberegningene av den voksne silda.

Merketettheten i 1983 årsklassen har økt gradvis siden 1986, og i januar 1993 fikk HI disponere en sildekvote på 5000 tonn for merkedetektering. Det ble leiet to ringnotfartøyer som fisket denne kvoten i Ofot/Tysfjord og leverte fangstene ved Bodø Sildoljefabrikk.

Fra utsetningene i 1987-1991 ble det funnet tilsammen 41 merkede sild. I tillegg har en ca 800 gjenfangster fra uspesifiserte kilder i årene 1991-92, for det meste fabrikker som mottar sildeavskjer fra filetproduksjon, men en del av merkene stammet fra sildeolje- og melproduksjonen i 1992. Tilsammen gir disse merkene et rimelig godt grunnlag til å beregne dødelighet i årene etter 1988 og bestandsstørrelsen i 1993. Resultatene viser at naturlig dødelighet har økt med 10-15% sammenlignet med tilsvarende beregninger i 1980-årene. Totalbestanden av sild eldre enn 1987-årsklassen er beregnet til 4200 millioner individer eller omlag 1.4 millioner tonn. Dette tilsvarer en gytebestand på omlag 2 millioner tonn i 1993. Dette er et litt lavere bestandsnivå enn det som ligger til grunn for kvoteanbefalingen fra ACFM i 1993.

Soppsyk sild

Undersøkelsene av soppsyk (*Ichthyophonus*-infisert) sild har fortsatt i 1993. I overvintringsområdene i Ofot/Tysfjord ble det registrert vel 3% syk sild i et gjennomsnitt av 18 ringnotfangster i januar 1993. Det ble imidlertid registrert 17% syk sild i en trålfangst fra dette området. På gytefeltene ved Møre er det i mars registrert infeksjonsgrader fra 0% til 4% med et gjennomsnitt på knapt 2%. Sildeprøver fra gytefeltene ved Karmøy har inneholdt lite soppsyk sild. Prøver fra utvandrende sild fra eggakanten vest av Træna (medio april) viste imidlertid opp til 10-12% syk sild.

HI har fått opplyst fra industrien og fiskere om at en i april måned har kondemnert fangster fra Møre pga høyt innslag av syk sild. HI kjenner ikke til på hvilket grunnlag dette er gjort, men russiske forskere har orientert HI om at en i det russiske trålfisket i Møreområdet i april hadde fått fangster med svært høyt innslag av *Ichthyophonus*-infisert sild. Trålfangster har i gjennomsnitt høyere infeksjonsgrad enn notfangster.

Høsten 1992 ble dødeligheten i bestanden som skyldes *Ichthyophonus* anslått til størrelsesorden 2-8%. Prøvene fra i år kan imidlertid indikere at dødeligheten er økende.

KONKLUSJON

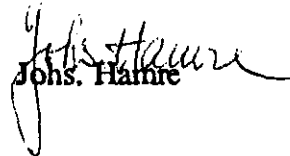
De akustiske bestandsberegningene fra overvintringsområdene i desember er i god overenstemmelse med beregningene basert på merkeforsøk. Dette er 2 bestandsestimater basert på helt uavhengig målemetodikk. Tilsvarende akustiske beregninger på utvandrende sild fra overvintringsområdet i januar gir en betydelig større bestand. Som tidligere nevnt kan dette skyldes at endringen i sildas adferd kan gi en endring i målstyrken (TS-verdi). Målingene på gytefeltene i 1993 ligger lavere enn de akustiske bestandsberegningene fra desember i overvintringsområdene, og de er følgelig også lavere enn merkeforsøkene. Dette skyldes antagelig værforhold og begrenset dekningsgrad av bestanden.

Merkeforsøkene og målingene fra desember er derfor i dag det beste grunnlag for forvaltning av denne bestanden. De viser altså at gytebestanden ennå ikke har nådd nivået på 2.5 millioner tonn. Det er denne bestandsstørrelsen ACFM har satt som mål før beskatningen kan økes utover $F=0.05$. Et fangstuttak som det er lagt opp til i 1993, i størrelsesorden 200 tusen tonn, vil sannsynligvis føre til en dobling av overnevnte beskatningsgrad.

HI vil videre peke på at merkeforsøkene indikerer en høyre naturlig dødelighet enn det som tidligere er brukt i prognosene. Dette kan skyldes utvikling av soppsykdommen Ichthyophonus. Under disse forhold, og ut i fra det faktum at rekrutteringen fra årsklassene 1989-1992 ennå er usikker, vil HI ikke anbefale at totalkvoten i 1993 økes utover de 200 tusen tonn som allerede er fastlagt.

Steinar Olsen

John H. Håre

Wopi
År
pe
Wopi *DE*

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

ET/ES

fatt w 1015

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

2145/93

03.05.93
J.nr 0616/93
Ark. 5.1.2.1
HR

REGULERING AV SILDEFISKERIENE 2. HALVÅR 1993.

Norges Fiskarlag har under Landsstyresak 18/93 bl.a. behandlet regulering av fisket etter norsk vårgytende sild og fattet følgende vedtak:

"3. Norsk vårgytende sild.

Norges Fiskarlag viser til at forskerne anbefalte en TAC for norsk vårgytende sild på 240 000 tonn i 1993. Til tross for forskernes anbefalinger ble det fastsatt en TAC som var betydelig lavere, og som ga norske fiskere en kvote på 168 000 tonn. Fiskarlaget er kjent med at forskernes resultater fra vinterens tokter bekrefter at TAC for 1993 kan økes, og vil på denne bakgrunn be om at kvoten til norske fiskere settes til minimum 220.000 t for 1993.

Norges Fiskarlag foreslår at denne kvoten fordeles etter ressursfordelingsutvalgets innstilling og at det tas hensyn til Landsstyrets vedtak i sak 179/92 om tilbakeføring av 5.000 tonn til ringnotflåten som følge av den fordeling som ble foretatt av kvoteøkningen for norsk vårgytende sild sommeren 1992.

Fordelingen blir etter dette, følgende:

- Ringnot 106.838 tonn
- Kyst 100.732 tonn
- Trål 12.430 tonn

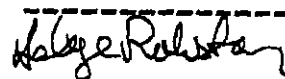
Norges Fiskarlag tilrår at fartøyskvoten for ringnotfartøy fordeles etter samme nøkkel som i tidligere år og at enhetskvoten for kystnotflåten økes til 360 hl.

Fartøy med rettigheter til å delta i fisket innenfor kystgruppen må få ta sine tildelte kvoter med det redskap som er mest hensiktsmessig for fartøyet.

Norges Fiskarlag viser til at prisen på sild til konsum til tider har vært svært lav så langt i år. Den vesentligste årsaken til dette er overforsyning av konsumsild på markedene. For å skape større etterspørsel og derigjennom å få avviklet fisket på en forsvarlig måte går Norges Fiskarlag inn for at konsumpåbudet oppheves."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærvø

Helge Rakstang

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner.

Hovedkontor
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

Distriktskontor
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

Distriktskontor
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

**NORGES
SILDESALGSLAG**

EE

Fiskeridirektoratet

Bergen

FISKERIDIREKTORATET

11. MA 93

Bergen, 11. mai 1993

SAKSHR.	—	DOKNR.
2231/93		1

for utl. 245

AVTAKSSITUASJONEN FOR NORSK VÅRGYTENDE SILD 2. HALVÅR 1993.

Vi viser til Deres telefax av 05.04.93 der De ber om uttalelse innen den 10.05.93.

Med utgangspunkt i kvoten på 168.000 tonn (1.806.000 hl), gjensto det pr. 19.04. for

-	kystnot	ca. 650.000 hl
-	ringnot	ca. 340.000 hl
-	trål	ca. 6.000 hl

Sum : ca. 1.000.000 hl

Etterspørselen er for øyeblikket god, både fra norske og utenlandske kjøpere. Vi regner imidlertid med at dette vil endre seg fort når fisket på nordsjøsild, og fra høsten av også norsk vårgytende sild, kommer i gang for fullt. Markedene vil fortsatt være overfylt med sild, og resultatet vil være et presset prisnivå.

Når det gjelder omsatt kvantum har perioden fra 01.01. til 19.04. gitt et bedre resultat enn ventet. Vi har i denne perioden omsatt ca. 560.000 hl mer norsk vårgytende sild enn i 1992. Av kvantumet er ca. 90.000 hl levert til mel/olje. Hovedårsaken til merkvantumet i 1993 er at det er blitt en større produksjon enn antatt for såkalte "lavprismarkeder" som f.eks. markedene i Øst-Europa og Afrika. Mens hollenderne tidligere har vært enerådende på det afrikanske markedet når det gjelder rundfrosset sild, så har man nå også fra norsk side fått innpass der, men til lave priser. Konkurransen er stor, og de store leverandørene, som f.eks. Holland, avgjør prisen.

Norges Sildesalgslag har i noen år praktisert et topris-system når det gjelder sildeomsetningen til konsum. Det avtales minstepriser for såkalte "ordinære" markeder. I tillegg er

der en avtale med industrien om en mulighet for kjøp til en lavere pris, dersom det ikke er salg til ordinære priser på auksjonene, og dersom det kan dokumenteres at det leverte kvantumet er produsert for ett av de godkjente "lavprismarkedene". Denne ordningen er omdiskutert, og det er nå mange fiskere, og en del kjøpere, som av ulike årsaker ønsker at lavprisordningen skal opphøre. Dersom dette skjer vil det bety en sterk begrensning i det kvantum norsk vårgytende sild som kan leveres til konsum.

På grunn av at det var konsumpåbud i 1. halvår, har det, uansett om man fortsatt beholder "lavprisordningen", akkumulert seg et så stort kvantum norsk vårgytende sild for 2. halvår at det ikke vil la seg gjøre å omsette hele kvantumet til konsum. Det er imidlertid vanskelig å uttale seg med sikkerhet om hva som vil komme til å skje når hovedfisket etter norsk vårgytende sild kommer igang fra august/september 1993. Det gjenstår et så stort kvantum som ca. 650.000 hl kystsild. Hvis det forløper normalt vil hovedfisket skje i Nordland, der det er relativt få kjøpere, og føring langt sørover vil være lite aktuelt på en så fet og ømtålig sild som det her gjelder. Det må derfor finnes andre leveringsalternativer. Vi har allerede drøftelser i gang for å få til fabrikkskipsoperasjoner i området høsten 1993.

For kystfartøy som ikke kan føre fangsten selv, men må levere ved lås, må det settes i gang føringsordninger. Disse finansieres delvis ved et frakttrekk på fisker, og delvis ved støttemidler fra fiskeriavtalen. Der er imidlertid begrensede støttemidler til disposisjon.

For en fornuftig avvikling av norsk vårgytende sild-fisket til høsten, vil det være avgjørende at det ikke fortsatt blir påbud om levering til konsum. En rasjonell avvikling kan bare skje dersom det vil være fri adgang til mel/olje. Mens Norge bare har 3,5% av verdensmarkedet for standard mel, så har vi 70% av verdensmarkedet for spesialmel. Den store produktiviteten i norsk oppdrettsnæring skyldes i høy grad det spesialføret som har kunnet bli levert basis norsk høykvalitetsmel. En klar forutsetning for videre utvikling av norsk oppdrettsnæring er tilstrekkelige tilførsler av høykvalitetsfôr. Det har i år vært mangel på loddeolje som er en viktig bestanddel av føret. En åpning av fiske av sild til mel/olje kan være med på å sikre tilstrekkelige mengder høykvalitetsmel og -olje til fortsatt ekspansjon i oppdrettsnæringen.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Arne Johannessen

Johns. Nakken

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL I 1993.

Olsen viste til saksdokument der det heter:

"I Gjennomføring av fisket i 1992.

I 1992 hadde Norge en disponibel totalkvote på 207.055 tonn. Totalkvoten var fordelt med 123.910 tonn i Norges økonomiske sone nord for N 62°, 17.000 tonn i Færøy-sonen, 49.845 tonn i Nordsjøen og 16.300 tonn i EF-sonen vest av V 4°.

I EF-avtalen for 1992 var det innebygget en fleksibilitet nord/sør slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for N 62° i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 16.300 tonn i EF-sonen vest av 4° vestlig lengde også fiskes i Nordsjøen. Som kjent kan kvoten i Færøy-sonen også fiskes i NØS nord for N 62°.

Den norske totalkvote på 207.055 tonn ble fordelt med 20.000 tonn til kystgruppen, 5.000 tonn til trål og 182.055 tonn til ringotfartøy over 70 fot.

Det norske fisket var i all hovedsak et fiske til konsum. 90% av landingene gikk til konsum mot 95% i 1992.

Totalt ble det i 1992 fisket 207.800 tonn makrell.

Kyst

Fartøy i kystgruppen ble regulert med en maksimalkvote som ble utregnet på grunnlag av en lastekapasitet på 900 hl, dvs. en basiskvote på 1.860 hl.

For å delta i kystfisket med not måtte hovedsmannen stå i fiskarmanntallet og fartøyet stå i merkeregisteret.

Trål

Trålernes gruppekvote på 5.000 tonn måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet ble oppfylt ble det stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Trålfisket ble åpnet 1. september.

Totalt var det 40 fartøy som ble fremstilt og godkjent for deltagelse i trålfisket.

På bakgrunn av påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 150 tonn. Hensikten var å fastsette maksimalkvoten slik at det ble ro i fisket og mulighet for at det enkelte fartøy kunne søke individuelle tilpasninger for å oppfylle konsumkravet og derved få et best mulig økonomisk utbytte.

På bakgrunn av at deltagelsen i trålfisket ble vesentlig lavere enn antall påmelte fartøy ble maksimalkvoten økt flere ganger. Den 4. desember ble maksimalkvoten siste gang økt til 750 tonn. Turkvoten ble fastsatt til 75 tonn, for senere å bli økt til 100 tonn. Trålfisket ble stoppet 10. desember 1992. Trålerne fisket 5.290 tonn. Av dette ble 1.909 tonn levert til konsum og 3.381 tonn til oppmaling.

Ringnot

Av gruppekvoten på 182.055 tonn til ringnotfartøy over 70 fot ble det avsatt 80.910 tonn til et fartøykvoteregulert fiske nord for N 62° og 101.145 tonn ble avsatt til et fartøykvoteregulert fiske sør for N 62°.

Deltagelsen for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1989-1991.

Ringnotfartøy over 70 fot som skulle delta i ringnotfisket nord for N 62°, måtte ha startet fisket innen 31. august. Siste startdato i ringnotfisket sør for N 62° ble satt til 1. oktober.

Ordningen med en særskilt kvoteavregning av fisket etter makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1992.

Avregningsfaktoren ved sesongstart ble fastsatt til 2,85 tilsvarende en prosent på 35. På bakgrunn av meldinger om økt innslag av stor makrell utover i sesongen ble avregningsfaktoren endret til 2,38 tilsvarende en prosentsats på 42.

II Regulering av fisket etter makrell i 1993.

Fisket hittil i 1993.

Fisket etter makrell ble åpnet ved årsskiftet for kystgruppen og for ringnotfartøy over 70 fot. Trålfisket har ikke vært åpnet. Et forsøksfiske etter makrell med trål i Skagerrak i tiden 18. mai - 28. mai d.å. ga dårlig fangstresultat. Totalt er det pr. 1. juni 1993 fisket 986 tonn, hvorav kystgruppen har fisket 6 tonn.

1. Kvotesituasjonen.

Fra og med 1989 må makrell-arrangementet karakteriseres som en slags fellsforvaltning mellom EF og Norge. Det er oppnådd en stor fleksibilitet på avtalemessig grunnlag mellom de 4 reguleringsområdene, og for norske fiskere er det i praksis bare N 62° som er "problemlinjen" for utøvelsen av fisket.

Det finnes ingen biologisk begrunnelse for N 62° som grense, da makrellen i Norskehavet, nordlige Nordsjøen og området vest av de britiske øyene utgjør en stamme. Likevel har en til nå ikke lyktes i å avtalefeste en formell fellesforvaltning av vestlig makrell basert på sonetilhørighet. Men rammevilkårene i makrellforvaltningen i kvoteavtalene mellom EF og Norge de siste årene, er blitt trukket stadig lenger i retning av full fellesforvaltning av makrellen mellom Norge og EF.

Dersom en hadde sluppet å binde opp et kvantum nord for N 62° ville det gjort fisket enklere. Til tross for ovenfornevnte er det Fiskeridirektøren sitt syn at en på grunn av våre internasjonale avtaleforpliktelser ikke kan innføre en felles regulering av fisket nord og sør for N 62°.

EF-avtalen for 1993 fastsetter en bruttokvote på 461.050 tonn til EF i de

vestlige ICES områdene Vb (EF-sonen), VI, VII, VIII (a, b, d, e), XII og XIV. Til fratrekk kommer overføring til Norge på 17.760 tonn og en overføring til Færøyane.

EF har vedtatt å overføre deler av kvoten i de vestlige områdene østover til EF-sonen i ICES IVa i Nordsjøen. Hele den norske kvoten på 17.760 tonn vest av de britiske øyene kan følgelig fiskes i Nordsjøen i ICES IVa.

I medhold av EF-avtalen har Norge en kvote på 160.400 tonn nord for N 62°. Til fradrag kommer en kvote på 17.760 tonn til EF og en kvote på 7.000 tonn til Færøyane. Dette gir Norge 135.640 tonn til disposisjon i NØS nord for N 62°. Sammen med kvoten på 18.000 tonn i Færøy-sonen gir dette Norge 153.640 tonn nord for N 62°.

I EF-avtalen for 1993 er det innebygget en fleksibilitet nord/sør slik at Norge kan fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt for NØS nord for N 62° i ICES IVa i Nordsjøen. Norge står da tilbake med 93.640 tonn som må fiskes nord for N 62°.

EF-avtalen fastsetter en TAC på 83.150 tonn for Nordsjøen/-Skagerrak-området. Av dette er norsk bruttokvote 55.450 tonn. Etter overføringen til tredjeland er det disponible kvantum for Norge 54.415 tonn. Norge har ikke adgang til å fiske sør for N 57° 30', dvs. i ICES IVb. Det norske fisket i Skagerrak, ICES IIIa, er ifølge EF-avtalen avgrenset til maksimalt 3.000 tonn. I det norske reguleringsopplegget vil kvoten på 3.000 tonn bli tildelt kystflåten.

Totalt har Norge 225.815 tonn makrell til disposisjon for norske fiskere, hvorav 93.640 tonn er bundet opp til området nord for N 62°.

2. reguleringsopplegget for de enkelte fartøygrupper.

2.1. Kystflåten.

Norges Fiskarlag har under landstyresak 18/93 behandlet regulering av fisket etter makrell og fattet følgende vedtak:

"Under henvisning til Landsstyrets vedtak i saken
"Ressurstildelingsutvalgets innstilling" og utvikling i TAC, foreslår

Norges Fiskarlag følgende fordeling mellom gruppene:

- Ringnot	203.299 tonn
- Trål	4.516 tonn
- Kyst	18.000 tonn

Fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote."

Videre anbefaler Norges Fiskarlag at regelverket for 1992 videreføres når det gjelder fartøyskvoter, maksimalkvoter, turkvoter, deltagerkriterier m.m.

Tabell 1 nedenfor viser fangstmengde til kystgruppen de siste årene.

Tabell 1. Kystgruppen sitt fiske 1989-1992. Kvantum i tonn.

År	1989	1990	1991	1992
Kvantum	17.000	17.500	17.700	19.000

Kvantumet i kystgruppen har ikke tidligere vært bundet opp til et bestemt kvotetak, men er gitt som et stipulert kvantum. I 1991 og 1992 ble det stipulerte kvantum satt til 20.000 tonn.

Vedtaket i Norges Fiskarlag innebærer å gå bort fra den tidligere ordningen med en stipulert størrelse av kystkvantumet og over til et øvre kvotetak, med unntak av fisket med dorg, harp og garn, samt fiske med tradisjonelle kystnotfartøy. Hva som menes med tradisjonelle kystnotfartøy er ikke nærmere definert. Forslaget innebærer at kystfisket må stoppes når kvoten på 18.000 tonn er tatt.

Dersom en skal gå inn på denne ordningen må det finnes frem til klare kriterier for hvilke fartøy i kystgruppen som skal kunne fiske innenfor en stipulert kvote innenfor kystkvantumet, og hvilke som skal være bundet av det øvre kvotetaket.

I 1991 ble det etablert en sammenheng mellom maksimalkvoten til

kystfartøyene og fartøykvotene til ringnotfartøy over 70 fot, ved at maksimalkvoten ble utregnet etter Universalnøkkelen med grunnlag i en basiskvote på 1.860 hl. Basiskvoten til det minste fartøyet i gruppen mellom 70 og 90 fot (SUK) er 1.902 hl. Ordningen ga de største kystnotfartøyene en stabilitet i kvoterammen ved at kvoterammen ble bundet opp til fartøykvoten til ringnotfartøy over 70 fot. Forslaget vil ta bort denne stabiliteten, ved at denne del av kystflåten nå bare vil kunne fiske innenfor kvotedifferansen mellom kvotetaket på 18.000 tonn og det kvantum den tradisjonelle kystflåten fisker.

Fiskeridirektørens oppfatning er at den reguleringsordningen en har hatt for kystfiskeflåten har vært god og at det er en fordel om reguleringsordningen videreføres i 1993.

Med en videreføring av reguleringsordningen er det grunn til å tro at det vil bli fisket noe mer i 1993 enn i 1992.

En vil også vise til at den norske totalkvoten har øket fra 177.450 tonn i 1991 til 207.055 tonn i 1992 til 225.815 tonn i 1993.

Fiskeridirektøren forslår at det blir avsatt en stipulert kvote på 20.000 tonn til kystgruppen som i de to foregående år.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til kystgruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår videre at maksimalkvoten til kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl. Ved eventuell refordeling og faktorøkning for ringnotgruppen skal maksimalkvoten til kystgruppen økes tilsvarende.

Fiskeridirektøren foreslår at for å delta i kystnotfisket skal høvedsmannen stå i fiskermanntallet og fartøyet være registrert i merkeregisteret.

2.2. Trålerene

Norges Fiskarlag foreslår at trålfisket blir regulert med en gruppekvote på

4.516 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske, godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Fiskeridirektøren har konstatert at til tross for at det også i 1992 ble fastsatt konsumkrav for trålfisket ble bare 1.909 tonn levert til konsum av et totalt oppfisket kvantum på 5.290 tonn.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er forslaget om konsumkrav ikke tilstrekkelig til å sikre konsumleveranser i praksis dersom en ikke samtidig fastsetter maksimalkvoten i overenstemmelse med forventet deltagelse. Basert på erfaringene fra i fjor kan maksimalkvoten vanskelig settes lavere enn 125 tonn. Dersom 40 fartøy blir godkjent som i fjor, og alle disse deltar vil gruppekvoten vanskelig kunne settes lavere enn 5.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten settes til 5.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslå videre at maksimalkvoten primært fastsettes i overenstemmelse med forventet deltagelse.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne blir regulert med en egen turkvote på minimum 50 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket åpnes 1. september.

2.3. Regulering av ringnotfartøy over 70 fot.

Med utgangspunkt i kvoteforslagene ovenfor vil ringnotflåten ha 200.815 tonn som samlet gruppekvote.

Deltagelseskriterier

På møtet i Reguleringsrådet 8. desember 1992 ble det vedtatt at følgende fartøygrupper kunne delta i ringnotfisket i 1. halvår 1993.

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

2. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for N 62° i minst ett av årene 1990-1992.
3. Ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som fikk delttagelsesadgang etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildefisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, fikk delta selv om fartøyet ikke deltok i 1992.

Fiskeridirektøren foreslår at ovennevnte delttagelsesvilkår også legges til grunn for makrellfisket i 2. halvår 1993.

Reguleringsmodell

Som nevnt er Fiskeridirektøren sin vurdering at det ville være mest hensiktsmessig å ikke ha et bundet kvantum nord for N 62°. Kvoteavtalen med EF setter likevel en grense som må respekteres. Det norske reguleringsopplegget må derfor fastsettes som en del-gruppekvote med tilhørende fartøyskvoter nord for N 62°, og et tilsvarende arrangement i Nordsjøen. Det bundne kvantumet nord for N 62° er 93.640 tonn. For å sikre at minimumskvantumet nord for N 62° blir oppfisket, er Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil være å overfordele fartøyskvotene nord for N 62° og tilsvarende underfordele sør for N 62°, på samme måte som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket nord for N 62° avikles med separate fartøyskvoter innenfor en minimumsramme på 93.640 tonn.

Ringnotfisket kan fortsette i området nord for N 62° utover 93.640 tonn inntil maksimalt 153.640 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøyskvotene nord for N 62° skal avregnes på fartøyskvotene sør for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøyskvoter innenfor en del-gruppekvote på 107.175 tonn.

Maksimalt 17.760 tonn av del-gruppekvoten på 107.175 tonn kan fiskes i området vest av V 4°.

Fartøykvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at 31. august settes som siste startdato for fisket nord for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at 1. oktober settes som siste startdato for fisket sør for N 62°.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller på grunnlag av konkret søknad fra næringsutøver kan dispensere fra regelen om siste startdato.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

3. Reguleringstiltak for å motvirke neddreping og dumping av makrell.

For å unngå dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1992 vært iverksatt særskilt kvoteberegningsmetode med grunnlag i levert makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har motvirket neddreping av liten makrell. Det må likevel konstateres at G-6 ordningen ikke har vært tilstrekkelig til å få kontroll med neddreping og dumping.

Fiskeridirektøren er imidlertid av den oppfatning at ordningen må videreføres i 1993:

Det pågår arbeid med å innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1993.

Fiskeridirektøren vil fastsette avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 1993-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av makrellfisket i 1993, med unntak av gruppekvoten til kystflåten som enstemmig ble endret til 19 000 tonn. Gruppekvoten til ringnotflåten for Nordsjøen ble følgelig endret fra 107 175 tonn til 108 175 tonn.

Norges Fiskarlag

Uopi f. del. avd
u Kontrollert
u AW
u PL
u TH

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegrafdr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

EE

03.05.93
J.nr.0615
ark. 5.1.2.1
HR

2156/93 1

ført W1030

REGULERING AV SILDEFISKERIENE 2. HALVÅR 1993.

Norges Fiskarlag har under Landsstyresak 18/93 bl.a. behandlet regulering av fisket etter makrell og fattet følgende vedtak:

"2. Makrell.

I forhandlingene mellom EF og Norge om kvotefordeling av makrell mellom de to parter endte forhandlingene med en fordeling som tilsvarer en TAC på 630.000 tonn. ACFM tilrådte en TAC på 670.000 tonn. Avtalen med EF gir åpning for konsultasjoner om en økning av TAC.

Norges Fiskarlag vil be om at norske myndigheter tar opp forhandlinger med EF for å få en økning av TAC for 1993, i samsvar med forskernes anbefalinger.

Norges Fiskarlag viser til at i henhold til den foreliggende avtale mellom Norge og EF disponerer norske fiskere en kvote på 225.815 tonn makrell. Under henvisning til Landsstyrets vedtak i saken "Ressurstilodelingsutvalgets innstilling" og utviklingen i TAC, foreslår Norges Fiskarlag følgende fordeling mellom gruppene:

- Ringnot 203.299 tonn
- Trål 4.516 tonn
- Kyst 18.000 tonn

Fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote.

Fisket etter makrell i 1992 forløp uten nevneverdige problemer og Norges Fiskarlag anbefaler at regelverket for 1992 videreføres når det gjelder fartøyskvoter, maksimalkvoter, turkvoter, deltakerkriterier m.m.

Kontrolltiltakene bør videreføres og gis høy prioritet. Tiltakene må i praksis omfatte utenlandske og norske fartøyer på like vilkår. Kontrollen av omsetnings- og transportleddene må gis høy prioritet.

Norges Fiskarlag går inn for at trålerne gis anledning til å

begynne å fiske på sin kvote fra 18. mai. Forøvrig anbefales at åpning av fisket blir fastsatt som for 1992."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Helge Rakstang

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner.

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED JAN MAYEN, ISLAND OG GRØNLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

// De årlige samlede loddefangstene ved Island, Grønland og Jan Mayen har i perioden fra 1978 til 1992 i gjennomsnitt vært omlag 850.000 tonn. Fangstene har variert i størrelsesorden fra 13.000 tonn i 1982 til 1.269.000 tonn i 1985. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket over 80%, norske fartøy omlag 10-15% og Færøyene hovedsakelig det resterende kvantumet. Norge fisket ikke lodde i området før 1978.

Før 1986, med unntak av 1982 og 1983 da norske fartøy ikke fisket lodde i området, fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen rundt Jan Mayen (JMS) (inklusive det omstridte området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og Grønlands 200 miles sone).

I 1986 fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. Siden 1986 har det med unntak av 1993, da det ikke ble avviklet noe vinterloddefiske, vært vanlig med både vinter- og sommerloddefiske. I 1991 ble det ikke fisket lodde av norske fartøy i området.

I årene 1987-91 har norske fartøy knapt fisket i JMS. Det norske fisket i disse årene har hovedsakelig funnet sted i islandsk økonomisk sone (IØS). Sommeren 1992 fisket imidlertid norske fartøy omlag 63.000 tonn av den samlede fangsten på 112.000 tonn i JMS.

Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 1992 (vedlegg 1).

Loddefisket 1992/1993

Den vitenskapelige tilrådning om totalkvote (TAC) for sesongen 1992/93 var 775.000 tonn hvorav inntil 500.000 tonn kunne fiskes høsten 1992. For høsten 1992 var Island, Grønland og Norge enige om en foreløpig TAC på 500.000 tonn. I følge vedlagte reviderte trepartsavtale mellom Norge, Grønland/Danmark og Island av 25. juni 1992 (vedlegg 2), skulle Norge tildeles 11% av TAC. Dette gav en foreløpig norsk kvote på 55.000 tonn.

Trepartsavtalen, som regulerer loddefisket i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen ble reforhandlet 18. mai 1992 og undertegnet 25. juni s.å.. Endringene berører spørsmålet om begrensninger i fiskeadgangen i henholdsvis IØS og JMS og spørsmålet om kompensasjon. Ved inngåelsen av den reviderte avtalen avgav partene følgende erklæring:

"Partene skal bestrebe seg på å fiske den andel av TAC som er tildelt dem innenfor sine egne fiskerijurisdiksjonssoner. Av den kvoteandel som tildeles Norge i angjeldende sesong av den foreløpige TAC fastsatt i henhold til artikkel 2 tillates norske fartøyer kun å fiske 35% i den islandske økonomiske sone. Islandske fartøyer tillates å fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen kun 35% av den kvoteandel av den foreløpige TAC som tildeles Island. M.h.t. gjennomføringen av artikkel 5 skal partene ikke bli kompensert for eventuelt ikke oppfisket kvantum utenfor islandsk sone. M.h.t. gjennomføringen av artikkel 5, punkt 2, skal kompensasjon imidlertid justeres i den grad som den foreløpige TAC er større enn 55% av den endelige TAC".

Som det framgår av erklæringen, var det i 1992/1993 ikke mulig for Norge å fiske sin samlede kvote i IØS slik som det har vært muligheter til etter den opprinnelige avtalen av 12. juni 1989. Etter den reviderte avtalen kunne Norge fiske inntil 35% av sin kvote som er basert på foreløpig TAC i IØS. Det resterende kvantumet måtte fiskes utenfor IØS.

I utgangspunktet fastsatte norske fiskerimyndigheter 27. juli 1992 som åpningsdato. På grunn av at det ble funnet lodde i JMS før 27. juli besluttet norske myndigheter å åpne for loddefiske i JMS 24. juli, og i det øvrige området som tidligere bestemt. Dette skyldes at en ønsket å tilrettelegge for at norske fartøyer skulle få fiske mest mulig i JMS (jfr. ovenfornevnte erklæring om kvotebegrensninger i IØS).

Konsesjonspliktige ringnotfartøy fikk delta og det ble bestemt at hvert fartøy kunne fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy. Ingen fartøy kunne gå mer enn en tur uten særskilt tillatelse.

Interessen for fisket var stor. Totalt var det påmeldt 82 fartøy til Norges Sildesalgslag i Harstad (NSL) og 25. juli hadde allerede 65 fartøy meldt utseiling. Totalt representerte disse fartøyene en samlet konsesjonskapasitet på omlag 63.000 tonn eller omlag 8.000 tonn mer enn Norges kvote. På det tidspunktet forventet en at fremdeles 10-15 fartøy ville melde utseiling innen kort tid. På bakgrunn av denne situasjonen fastsatte Fiskeridirektøren utseilingsstopp fra lørdag 25. juli.

Mandag 27. juli 1992 besluttet NSL med hjemmel i Råfiskloven og Saltvannsfiskloven at loddefisket *midlertidig måtte stanses* som følge av mottakssituasjonen. Det var fartøy som ikke hadde fangst ombord som ble berørt. Fartøy som allerede hadde fangst fikk fortsette inntil sin fastsatte konsesjonskapasitet var utnyttet. Totalt måtte 21 fartøy vente til den *midlertidige stoppen* ble opphevet. Fisket ble gjenåpnet 1. august.

Mandag 27. juli kjøpte NSL 3.750 tonn lodde av grønlandsk kvote. Denne kvoten kunne i sin helhet fiskes i IØS. Det betydde at norske fartøy totalt kunne fiske 58.750 tonn. Av dette kunne 23.000 tonn [(55.000 tonn * 35%) + 3.750 tonn] tas i IØS.

Utseilingsstoppen av 25. juli ble opphevet 12. august. Bakgrunnen var at norske myndigheter fikk avtale med Island og Grønland om å få økt den norske sommerloddekvoten i området med 10.000 tonn, slik at de fartøyene som ble rammet av utseilingsstoppen fikk mulighet til en tur. En forutsatte at denne økningen skulle komme til fradrag i Norges andel av endelig TAC. Det var en forutsetning at kvantumet ble fisket utenfor IØS. Norske fartøyer kunne dermed samlet fiske 68.750 tonn hvorav 23.000 i IØS.

Totalt ble det i løpet av sommerloddeseasonen fisket 65.000 tonn av 77 norske fartøy. Fisket foregikk over to perioder. Den første fra 24. juli til 2. august og den andre fra 19. august til 22. august. I den første perioden ble det fisket nærmere 60.000 tonn. Norske fartøy greide ikke å fiske hele kvoten. Hovedårsaken til det var sannsynligvis at fartøyene som fisket i den andre perioden ikke fant igjen lodda som tidligere hadde vært lett tilgjengelig.

2. november 1992 foreslo Island å øke TAC til 820.000 tonn. Dette ble senere etterkommet av Norge og Grønland. Norges kvote var nå 93.950 tonn og derav kunne 58.200 tonn fiskes i IØS (Norges andel av økningen i TAC kunne i sin helhet fiskes i IØS) . Dette betydde at Norge hadde en restkvote på 28.750 tonn foran vinterloddefisket og at alt kunne fiskes i IØS.

Norske fartøy gjennomførte vinteren 1992/93 to utseilinger til områdene (desember 1992 og januar 1993). På grunn av svært vanskelige værforhold og dårlig tilgjengelighet måtte fartøyene returnere til Norge uten nevneverdige fangster.

9. februar 1993 foreslo Island å øke TAC med 80.000 tonn til 900.000 tonn. Dette ble etterkommet av Norge (17. februar) og Grønland og endelige TAC ble 900.000 tonn for sesongen 1992/93. Dette betydde at norske fartøy samlet for 1992/93 kunne fiske 102.750 tonn hvorav 67.000 tonn i IØS. Da norske fartøy ikke fisket lodde vinteren 1993 ble Norge stående igjen med en uoppfisket restkvote på omlag 37.500.

Da Fiskeridepartementet etterkom henvendelsen om økningen i totalkvoten, ble det satt som betingelse at norske fartøy måtte gis tillatelse til å fiske på Norges andel av tilleggskvoten sør for 64°30'N og fram til 15. mars 1993. Dette ble avvist fra islandske fiskerimyndigheter under henvisning til Trepartsavtalen.

Vitenskapelige anbefalinger for loddefisket 1993/1994

Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) har for perioden juli til november 1993 anbefalt en foreløpig TAC på inntil 900.000 tonn. Dette er ment å skulle sikre en gytebestand på 400.000 tonn. Dette utgjør omlag 2/3 av en forventet endelig TAC for 1993/94 sesongen på 1.390.000 tonn. Til sammenligning opererte en på tilsvarende tidspunkt i fjor med en foreløpig TAC på 500.000 tonn og en endelig TAC på 775.000 tonn for 1992/93 sesongen. Med andre ord har ICES nærmest doblet sine anbefalinger siden fjorårssesongen.

Loddebestanden rapporteres å være i god forfatning. Etter at gytebestanden var under minimumsgrensen på 400.000 tonn i 1989/90 og 1990/91 tok bestanden seg raskt opp igjen på grunn av god rekruttering.

Endelig TAC vil bli bestemt på bakgrunn av sommerloddefisket 1993 og to forskningstokt planlagt i henholdsvis oktober-november 1993 og januar-februar 1994.

Åpningsdato

I følge Trepartsavtalen begynner sesongen 1. juli (jfr. Trepartsavtalens artikkel 2). Av hensyn til loddas sterke individuelle vekstsesong rundt 1. juli er det hensiktsmessig at fisket starter senere enn 1. juli.

Den reviderte Trepartsavtalen setter kvotebegrensninger for norske fartøy i IØS. I tillegg bør det være en målsetting at norske fartøy fisker mest mulig av den norske kvoten i JMS, fordi dette kan gi Norge et bedre forhandlingsutgangspunkt når Trepartsavtalen skal reforhandles. På denne bakgrunn anbefaler en primært at fisket åpnes for norske fartøy når lodda er tilgjengelig i JMS og/eller i grønlandsk sone. Det fastsettes derfor en åpningsdato for disse områdene. Blir lodda ikke tilgjengelig for fangst i disse områdene eller først tilgjengelig senere enn fastsatt åpningsdato, vil en fortløpende vurdere situasjonen og på bakgrunn av en totalvurdering bestemme åpningsdato i IØS.

Lyse utsikter for loddebestanden i området gir grunn til å forvente at lodda vil være tilgjengelig i JMS sommeren 1993. De aktuelle loddeforekomstene er forventet å komme fra IØS, og sige nord og nordvestover i JMS til nordvest av Jan Mayen. Lodda er i flere år observert til å krysse sonegrensen mellom Island og Jan Mayen i perioden fra 15. til 25. juli. I 1992 var datoen 23. juli.

F/F "Michael Sars" vil i tidsrommet fra 7. juli til 31. juli være i området. Fiskeridirektøren har engasjert en person som vil ha kontakt med fiskeflåten herunder kontakt med islandske og færøyske fartøy, og ta seg av meldetjenesten. Hvorvidt det kan bli aktuelt å leie inn letefartøy slik en gjorde i 1992/93 tas det stilling til på et senere tidspunkt.

Sommeren 1993 har fabrikkene planlagt oppstart etter ferieavviklingen i uke 29 (19. juli). Begrunnelsen er å være rustet til oppstarten av loddefisket. I 1992/93 sesongen skapte ferieavviklingen problemer for avtakssituasjonen (jfr. at NSL innførte midlertidig stopp i fisket).

Historisk har åpningsdatoen for det norske loddefisket variert fra 15. juli til 10. august. I årene med åpning i august har fisket begynt vest og nordvest av Jan Mayen. Lodda har vært stor, feit og bra rein for åte. I årene med åpning i juli har fisket begynt på sonegrensen til Island og tildels inn i IØS. I dette området har lodda enkelte år vært noe småfallende, den har hatt lavere fettprosent enn senere på sommeren og mye mageinnhold.

En helhetsvurdering av åpningsdato i år tilsier åpning mandag 19. juli. Fire grunner kan anføres for en slik bestemmelse:

1. 19. juli kan en forvente at lodda er på vei inn i JMS og/eller i grønlandsk sone.
2. 19. juli har "Michael Sars" vært i området i 1 1/2 uke.
3. 19. juli har sildemel- og sildeoljefabrikkene startet opp igjen etter ferieavviklingen.
4. 19. juli er det nymåne, som er ansett for å være en god fiskeperiode.

Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad. Påmeldingsfrist settes til 5. juli 1993.

Konklusjon

Anbefalingene fra ICES gir grunnlag for et loddefiske i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen sommeren/høsten 1993 på inntil 900.000 tonn og samlet for 1993/94 sesongen på inntil 1.390.000 tonn. Blir kvoteanbefalingene som foreslått betyr det at norske fartøy kan fiske inntil 99.000 tonn sommeren/høsten 1993, og 152.900 tonn samlet for 1993/94 sesongen.

Med en flåte på 104 konsesjonsberettigede ringnotfartøy som har en samlet konsesjonskapasitet på omlag 85.000 tonn, vil ringnotflåten ikke kunne fiske Norges foreslåtte sommerloddekvote ved at alle fartøyene går en tur hver og fisker konsesjonskapasiteten sin. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, er det ikke grunn til å regne med

at hele ringnotflåten vil delta. Omlag 80 fartøy er muligens et rimelig anslag over antall fartøy som vil delta (jfr. fjorårssesongen). Dersom dette blir den faktiske deltagelsen i 1993/94 vil norske fartøy fiske 70.000 - 75.000 tonn under forutsetning av at fartøyene er regulert med en tur. Det vil med andre ord være behov for at norske fartøy gis adgang til å gå mer enn en tur.

I følge Trepartsavtalen vil norske fartøy i tilfelle lodda kun er tilgjengelig i IØS måtte begrense sitt fiske til 34.650 tonn sommeren/høsten 1993.

Dersom endelig TAC for 1993/94 blir 1.390.000 tonn vil Norge i henhold til avtalen kunne fiske hele sin andel av kvoteøkningen $(1.390.000 - 900.000) * 11\% = 53.900$ tonn i IØS. Samlet norsk fangst i IØS 1993/94 begrenses da til 84.150 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår følgende reguleringer for loddefisket i farvannene mellom Island, Grønland og Jan Mayen høsten 1993 og vinteren 1994:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta.
- Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad. Påmeldingsfrist settes til 5. juli 1993.
- Hvert fartøy kan fiske inntil fastsatt konsesjonskapasitet for vedkommende fartøy. Ingen fartøy kan gå mer enn en tur uten særskilt tillatelse fra Fiskeridirektøren.
- 19. juli fastsettes som åpningsdato for fiskerisonen rundt Jan Mayen og for grønlandsk sone. Fiskeridirektøren kan dersom det er påkrevd endre 19. juli som åpningsdato. Fiskeridirektøren vil på et senere tidspunkt fastsette åpningsdato i islandsk økonomisk sone.
- Det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.

I forbindelse med avviklingen av fisket kan det bli behov for justeringer i reguleringsopplegget."

V. J. Olsen viste til reguleringsforslagene. I forslaget om å åpne loddefisket 19. juli er det tatt hensyn til Sildemelfabrikkens ferieavvikling. Det er videre viktig at åpningsdato ikke fastsettes så tidlig at det kommer press på å få begynne fiske i islandsk økonomisk sone.

Strand sa det var ønskelig av hensyn til råstoffkvalitet og mottaksforholdene at ikke hele flåten begynte fiske samtidig. En tidlig åpningsdato som 19. juli vil kunne imøtekomme at noen begynner fisket tidligere enn andre.

Jørgensen opplyste at det ennå ikke var tatt standpunkt til om Norge skal akseptere den foreløpige TAC på 900.000 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av loddefisket ved Jan Mayen, Island og Grønland.

VEDLEGG 1

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN ETTER FANGSTOMRÅDE, 1978-1992.

KVANTUM ER OPPGITT I 1000 TONN.

ÅR (1)	UOMSTRIDT JAN MAYEN SONE	OMSTRIDT OMRÅDE (2)	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE (3)	TOTALT VINTERLODDE (4)	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18	-	-	154	-	154
1979	39	84	-	-	123	-	123
1980	43	77	-	-	120	-	120
1981	89	1	-	-	90	-	90
1982	-	-	-	-	-	-	-
1983	-	-	-	-	-	-	-
1984	93	13	-	-	106	-	106
1985	10	183	-	-	193	-	193
1986	70	80	-	-	150	50	200
1987	8	74	-	-	82	60	142
1988	-	6	-	6	12	60	72
1989	-	0	-	52	53	52	105
1990	1	-	-	21	22	63	85
1991	-	-	-	-	-	-	-
1992	1	62	-	2	65	47	112
SUM	490	598	-	81	1170	332	1502
% (5)	41.9%	51.1%	0.0%	6.9%	100%/77.9%	22.1%	100.0%

1) Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

2) Området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone.

3) Det er kun sommerlodda som er spesifisert nærmere på fangstområde.

4) Vinterloddefisket foregår i islandsk økonomisk sone.

5) Fordelingen av sommerlodda m.h.t. fangstområde er i prosent av samlet sommerloddefangst, ikke samlet totalfangst for årene fra 1978-1992.

Kilde: Fiskeridirektoratet

Utredningskontoret/Oen

Lodde-Jan Mayen

VEDLEGG 2

AVTALE MELLOM GRØNLAND/DANMARK, ISLAND OG NORGE OM LODDE-BESTANDEN I FARVANNENE MELLOM GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN.

ARTIKKEL 1

Partene skal samarbeide om bevaring og forvaltning av loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen.

ARTIKKEL 2

Partene skal søke å bli enige om den største tillatte totalfangst (TAC) for lodde for hver enkelt sesong. Hvis enighet ikke oppnås skal Island, som den Part som har den største interesse i loddebestanden, fastsette den største tillatte fangstmengde. Norge og Grønland skal imidlertid ikke være bundet av denne fastsettelse dersom den er åpenbart urimelig. Bestrebelsler skal gjøres for å fastsette innen 1. juni og 1. desember hvert år, henholdsvis den foreløpige og den endelige TAC for den sesong som begynner 1. juli og varer til 30. april påfølgende år.

ARTIKKEL 3

Den største tillatte totalfangst skal fordeles mellom Partene som følger:

Grønland	11	prosent
Island	78	prosent
Norge	11	prosent

ARTIKKEL 4

Hvis en av Partene beslutter å overføre sin kvote, helt eller delvis, skal de øvrige Parter informeres om det.

ARTIKKEL 5

1. Hvis Norge eller Grønland i løpet av sesongen ikke fisker sin kvote, vil Island søke å fiske den gjenstående del. Vedkommende Part vil i så tilfelle bli kompensert i den påfølgende sesong med et tilsvarende kvantum, forutsatt at partens manglende fangst i den foregående sesong skyldes forhold som ligger utenfor dens kontroll.
2. Hvis kompensasjon i henhold til punkt 1 i en sesong fører til en fordeling som er klart urimelig, skal Partene søke å bli enige om på hvilken måte kompensasjon skal gjennomføres.

ARTIKKEL 6

1. Grønlandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i hver sesong inntil 15. februar i den islandske økonomiske sone nord for $64^{\circ} 30' N$, med slik begrensning som Partene måtte bli enige om. Island vil også tillate slike fartøyer å ilandføre sine fangster i islandske havner samt å ta ombord forsyninger i islandske havner. På anmodning fra Grønland og i henhold til avtale med Island for en sesong av gangen, kan Island tilstå disse rettigheter til fartøyer av andre nasjonaliteter med grønlandsk lisens.
2. Med "grønlandske fartøyer" som omtalt i punkt 1, forstås fartøyer som er registrert i Grønland og oppfyller den grønlandske fiskerilovs krav til eierskap.

ARTIKKEL 7

Islandske og norske fartøyer skal tillates å fiske lodde i den grønlandske fiskerisone nord for $64^{\circ} 30' N$.

ARTIKKEL 8

Grønlandsk lisensierte og islandske fartøyer skal tillates å fiske lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen, med slik begrensning som Partene måtte bli enige om, så vel som å ilandføre sine fangster i norske havner.

ARTIKKEL 9

I forbindelse med fiskeadgang som er nevnt i artiklene 6, 7 og 8, kan hver av Partene for sin sone fastsette restriksjoner m.h.t. fartøyenes størrelse, antall og type.

ARTIKKEL 10

Partene skal løpende utveksle statistikk om loddefangstene.

ARTIKKEL 11

Partene skal samarbeide om gjennomføring av vitenskapelig forskning vedrørende loddebestanden.

ARTIKKEL 12

Partene skal møtes minst en gang i året, vekselvis i hvert av de tre land, for å drøfte gjennomføringen av avtalen. Partene skal konsultere vedrørende iverksettelse av bevaringstiltak, inklusive forslag om stenging av områder for å beskytte loddeyngel.

ARTIKKEL 13

Avtalen skal gjelde for sesongene fra og med 1. juli 1992 og til og med 30. april 1994.

For Norge

For Island

For Grønland/Danmark

Kopi f. del. med
HR
AK
PK

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

2154/93 1

03.05.93
J.nr.0617
ark.5.1.2.1
HR

EF/AF

fört. 1025

REGULERING AV SILDEFISKERIENE 2. HALVÅR 1993.

Norges Fiskarlag har under Landsstyresak 18/93 bl.a. behandlet regulering av fisket etter lodde ved Jan Mayen/Island, og fattet følgende vedtak:

"4. Loddefisket ved Jan Mayen/Island.

Norges Fiskarlag viser til at på grunn av formaliteter ved trepartsavtalen har norske fiskere vært forhindret fra å fiske sin rettmessige kvote. Det er høyst utilfredsstillende at norske fiskere ikke kan fiske sin andel. Norges Fiskarlag krever at norsk gjenstående kvote blir overført til årets fiske og at TAC blir satt betydelig høyere ved inngåelse av avtalen."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Helge Rakstang

Kopi: Fylkesfiskalag og
gruppeorganisasjoner

Sak 6/93

REGULERING AV KYSTSILDFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN I 1993.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. FISKET I 1992.

Totalkvoten for fisket etter kystsild i Trondheimsfjorden var 2 000 tonn.

Åpning av fisket med not og garn var opprinnelig fastsatt til 5. oktober 1992. P.g.a. avtakssituasjonen ble imidlertid åpning av fisket, etter fiskernes ønske, utsatt to uker til 19. oktober. Avviklingen gikk svært tregt p.g.a. omsetningssituasjonen. For å sikre at restkvantumet ble fisket, ble fartøyskvotene økt med 50% 26. november. Den 4. desember 1992 var totalkvoten for notsildfisket beregnet oppfisket, og fisket ble stoppet.

Følgende fangster ble tatt:

Totalt fanget med not 1 933 tonn, fordelt med 1 760 tonn konsum og 173 tonn til mel og olje.

Garnfangsten var ubetydelig.

I 1992 ble det registrert tummelsyke på fangster i Trondheimsfjorden, se nedenfor.

2. FISKET I 1993.

2.1 Ressurssituasjonen.

Havforskningsinstituttet har i brev av 11.5.1993 gitt uttalelse i saken (./.). Vi viser til denne. Instituttet gir følgende oppsummering om regulering av fisket i 1993:

"Rekruttering til gytebestanden av årsklassene 1988-90 vil ikke være tilstrekkelig til å kompensere for naturlig dødelighet og en fangst på 2 000 tonn i inneværende år. Målt i antall vil gytebestanden avta, selv

om en del av denne reduksjonen vil bli kompensert for ved individuell vekst av 1987 årsklassen. På bakgrunn av dette vil Havforskningsinstituttet anbefale at fangsten av trondheimsfjordsild i 1993 ikke økes utover fjorårets nivå (2 000 tonn).

Soppsykdommen Ichthyophonus ble registrert i denne bestanden første gang høsten 1992. Det er foreløpig ikke klart hvilken effekt dette vil ha på dødligheten i bestanden av trondheimsfjordsild."

2.2. Kvoten

Norges Fiskarlag har 03.05.93 uttalt:

"Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter Trondheimsfjordsild legges opp etter samme mønster som i 1992 og at kvoten settes til 30 000 hl for notfisket i 1993. Garnfisket reguleres som et fritt fiske."

Fiskeridirektøren foreslår:

Det settes en gruppekvote for notfisket på 2 000 tonn. Det settes ikke noe tak på garnfisket.

2.3 Spørsmål om konsumanvendelse.

Saken har vært forelagt Norges Sildesalgslag som i brev av 11.05.93 (./.) konkluderer med at avtakssituasjonen foreløpig må betegnes som usikker. Salgslaget vil derfor i tiden fremover vurdere andre omsetningsformer enn norske konsumanlegg. Et så lite kvantum som 2 000 tonn bør søkes fisket for høyverdig anvendelse. I utgangspunktet bør det gjelde konsumplikt, men det bør være adgang for Fiskeridirektøren til å endre denne forutsetning og gi salgsorganisasjonen oppmalingshjemmel.

Fiskeridirektøren foreslår konsumpåbud. Fiskeridirektøren kan gi salgsorganisasjonen fullmakt til å avvikle et fiske med adgang til oppmaling.

2.4 Åpningsdato.

Fisket i 1992 kunne ikke åpnes før utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og særlig omsetningsmessige forhold var tilfredsstillende medio oktober.

Det er ikke avsatt noe kvantum for uregistrert fiskedødelighet som fisket medfører, men for å sikre en forsvarlig utøvelse av notfisket vil en før åpning fastsettes, foreta nærmere undersøkelser.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes så snart utøvelsesmessige, kvalitetsmessige og omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

2.5 Minstemål.

Dette foreslås som tidligere til 23 cm.

2.6 Vilkår for deltagelse.

Notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker skal stå på blad B og eie fartøyet. Fartøyet må være registrert, egnet og utstyrt for fiske etter sild.

Fartøy som skal delta i fisket må fremstilles for sertifisering før de går på feltet. Fartøy må ha låssettingsutstyr. I motsatt fall kan godkjenning og fangst bli inndratt.

Fiskeridirektørens instruks for godkjenning av fartøy som fisker norsk vårgytende sild får tilsvarende anvendelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy skal være godkjent av Kontrollverket.

Garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fisker må stå på blad A eller B og benytte fiskeriregistrert fartøy.

2.7 Fordeling av kvoten på de deltagende notfartøy.

De seneste år har fisket vært regulert med følgende maksimalkvoter:

Fartøy under 45 fot og landnot:	250 hl
Fartøy 45 - 60 fot:	400 hl
Fartøy over 60 fot:	650 hl.

Vi foreslår at en starter fisket med de vanlige maksimalkvotene, men for å sikre at gjenstående kvantum blir oppfisket, bør Fiskeridirektøren ha hjemmel til å endre maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme reguleringsopplegg for 1993 som for 1992. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvotene.

2.8 Spørsmål om låsseting m.v.

Norges Fiskarlag har 03.05.1993 fattet slikt vedtak:

"Notfisket bør gjennomføres som et låssetingsfiske, men med åpning for at Norges Sildesalgslag gis anledning til å dispensere for direkte håving når forholdene gjør dette ønskelig av hensyn til omsetningsmessige forhold og avvikling av fisket."

Fiskerimyndighetene kan gi bestemmelser om anvendelse av fangster.

Derimot ligger det under salgsorganisasjonen å fastsette reguleringsbestemmelser med hjemmel i råfiskloven ut fra avtakssituasjonen. Som nevnt under pkt. 2.3 ovenfor kan det være vanskelig å få omsatt hele kvantumet til konsum. Det er derfor en viss sammenheng mellom spørsmålet om låssetting og salg / anvendelse av fangstene.

Norges Sildesalgslag kan gi bestemmelser om låssetingspåbud og eventuelt dispensere fra dette i tråd med Norges Fiskarlags uttalelse.

2.9 Utøvelse av fiske m.v.

En har fra og med 1991 bedret kontrollen på feltet med båt osv. Fiskeridirektøren vil også fastsette bestemmelser om at det kan foretas forholdsmessig avkorting av kvote ved dumping.

2.9.1 Samfiske.

Fra 1989 har en hatt adgang til samfiske i fisket etter norsk vårgytende sild. I 1992 kan to fartøy gå sammen om kast men bare for fartøy som ikke kan føre fangsten sin selv, og det er ikke grunnlag for å ha forskjellige bestemmelser i de to fiskerier på dette punktet.

Fiskeridirektøren foreslår at det skal være adgang for 2 - to - fartøy til å samfiske. Samfiskeadgangen er begrenset til fartøy som ikke kan ta fangsten om bord for levering til kjøper.

Fartøyene meldes på til salgslaget før fisket tar til.

2.9.1 Stenging grunnet torsk i fangstene.

Fiskeridirektoratet vil vurdere stopp i fisket såfremt vannkvalitet, antall hl i lås osv. tilsier det.

I tillegg har det de seneste år vært registrert noe torsk i sildefangstene.

Torsk ved fiske med not er ulovlig, og bifangst tilfaller salgsorganisasjonen. Kontrollverket har fulgt sildefisket og registrert hhv. 540 kg, og 430 kg i to samfiskekast, dvs. fordelt på to deltakende fartøy.

Med bakgrunn i overvåking av fisket i 1992 mener Fiskeridirektøren at det må vises tilbakeholdenhet med å sperre deler av Trondheimsfjorden for alt notfiske etter sild p.g.a. torsk i notfangstene. Ved konsumpåbud bør det etter vår vurdering foreligge to eller tre kast med 300 kg. torsk eller mer i et definert/begrenset område før området vurderes sperret og sildefisket stoppes. Såfremt konsumpåbudet oppheves, bør en kanskje kunne sette et noe strengere krav til torskeinnblanding."

Benjaminson viste til at Norges Fiskarlag i Landsstyresak 14/93 foreslo 30.000 hl for notfisket i 1993. Han spurte om forskerne mente å ha godt nok grunnlagsmateriale for å gi en tilfredsstillende god kvoteanbefaling.

Røttingen sa at forskerne hadde et tilstrekkelig godt materiale som grunnlag for sin anbefaling.

Vaage svarte på spørsmål fra Olsen og Benjaminson at for Havforskningsinstituttet ville det være tilrådelig med et kvoteuttak på 25.000 hl.

Benjaminson ba med henvisning til de foreslåtte maksimalkvotene at Fiskeridirektoratet fulgte med utviklingen i fisket, slik at eventuell refordeling kunne gis i tide.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til reguleringsopplegg, med unntak av gruppekvoten for notfisket som enstemmig ble øket til 25.000 hl.

Fiskeridirektøren

Her.

6482/92

Vår referanse: P9344-TR

Bergen, 11.5.93

SILDEFISKE I TRONDHEIMSFJORDEN 1993

Havforskningsinstituttet har utført følgende undersøkelser i Trondheimsfjorden i 1992:

F/F "Fjordfangst" 19.10-20.10

F/F "Michael Sars" 26.11-27.11

Det ble tatt prøver av det kommersielle fisket i Åsenfjorden og Stjørdalsfjorden i oktober. Det ble funnet soppsykdom (*Ichthyophonus*) i sildeprøver fra Stjørdalsfjorden i oktober og fra Åsenfjorden i november.

Status for bestanden i Trondheimsfjorden:

A) Voksen sild

Strukturen på den voksne bestand har utviklet seg som forventet. Det var i 1992, som i 1991, 1987 årsklassen som dominerte i den voksne sildebestanden i Trondheimsfjorden. Omtrent 40% av individene i gytebestanden består nå av denne årsklassen, som i oktober 1992 hadde en middellengde på 27.5 cm og en middelvekt på 180 gram. 35% av individene i gytebestanden er 10 år og eldre (hovedsakelig 1982 og 1979 årsklassene). Disse har en lengde på noe over 30 cm og en vekt på 230 gram.

B) Umoden sild

I 1991 ble det, som nevnt i fjordåret utredning, registrert 0-gruppe trondheimsfjordsild over store deler av fjorden. Denne silda ble også registrert i store områder av fjorden høsten 1992, men registreringene var nå oppblandet med 0-gruppe. Ved hjelp av genetisk metodikk er denne 0-gruppen klassifisert som norsk vårgytende sild. Det er i øyeblikket således ungsild av både trondheimsfjordsild og norsk vårgytende sild i Trondheimsfjorden. I tillegg er det en ikke ubetydelig mengde I-gruppe brisling i de samme områder. Det er altså ikke blitt registrert 0-gruppe trondheimsfjordsild i 1992, og en regner derfor med en svak 1992 årsklasse.

Som nevnt i fjordårets utredning regner en med at 1991 årsklassen er av en slik størrelse at den vil gi et visst tilskudd til gytebestanden i 1994 og særlig i 1995. Derimot er årsklassene 1988, 1989, 1990 og 1992 svake.

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
(05) 23 85 00
Telefax:
(05) 23 85 31

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
0801 5052857
Bankgironr.:
0616.05.70189

Saksbehandler:
Direkte telefon:

Reguleringer.

Rekruttering til gytebestanden av årsklassene 1988-90 vil ikke være tilstrekkelig til å kompensere for naturlig dødelighet og en fangst på 2000 tonn i inneværende år. Målt i antall vil gytebestanden avta, selv om en del av denne reduksjonen vil bli kompensert for ved individuell vekst av 1987 årsklassen. På bakgrunn av dette vil Havforskningsinstituttet anbefale at fangsten av trondheimsfjordsild i 1993 ikke økes utover fjordeårets nivå (2000 tonn).

Soppsykdommen Ichthyophonus ble registrert i denne bestanden første gang høsten 1992. Det er foreløpig ikke klart hvilken effekt dette vil ha på dødligheten i bestanden av trondheimsfjordsild.

Steinar Olsen

Ingolf Røttingen

hopi & lunde

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 07 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax: 07 53 47 42
Fra 28.10.93:
Telefon: 73 52 96 80
Telefax: 73 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

TELEFAX

6482/92

03.05.93
J.nr.0620/93
ark.5.1.4.1
HR

REGULERING AV SILDEFISKET I TRONDHEIMSFJORDEN I 1993.

Norges Fiskarlag har i Landsstyresak 14/93 behandlet nevnte regulering og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter Trondheimsfjordsild legges opp etter samme mønster som i 1992 og at kvoten settes til 30.000 hl for notfisket i 1993. Garnfisket reguleres som et fritt fiske.
2. Notfisket bør gjennomføres som et låssettingsfiske, men med åpning for at Norges Sildealgslag gis anledning til å dispensere for direkte håving når forholdene gjør dette ønskelig av hensyn til omsetningsmessige forhold og avvikling av fisket.
3. Det er viktig at Fiskeridirektoratets Kontrollverk er til stede på feltet. Fiskeridirektoratets aktive deltakelse i kontroll med utøvelsen av fisket, kontroll med lås og sertifisering av fartøy for deltakelse i fisket, må derfor videreføres i år.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærvø
Jan Skjærvø

Helge Rakstang
Helge Rakstang

Kopi: Fylkesfiskarlag og
gruppeorganisasjoner

FROM NORGES SILDESALGSLAG

HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

(TIR) 11.05.'93 11:39
DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

Fiskeridirektoratet
Jur.ktr.
Att.: E. Sund

Kopi:
Plase
Hillingen
Sahlberg

T E L E F A X

FISKERIDIREKTORATET

11. MAI 1993

Bergen, 11. mai 1993
JN/GA

SARS NR. 6482/92
DOK. NR. 6

for 10/93

FISKET ETTER TRONDHEIMSFJORDSILD I 1993 - AVTAKSSITUASJONEN.

Vi viser til Deres telefax av 5. april 1993 der det blir anmodet om en vurdering av avtakssituasjonen for trondheimsfjordsild inneværende år.

Fisket etter trondheimsfjordsild ligger ennå noen måneder frem i tiden. Det kan derfor være vanskelig å ha en altfor bastant oppfatning om hvordan mottakssituasjonen vil være når dette fisket starter. Dette må derfor bli en vurdering med betydelig grad av usikkerhet.

Vi hadde høsten 1992 et generelt vanskelig marked for sild. Samtidig med at fisket etter trondheimsfjordsild pågikk ble det gode tilførsler av norsk vårgytende sild fra Nord-Norge til alle aktuelle kjøpere. Omsetningen av trondheimsfjordsild gikk derfor svært tregt.

Vi er nå inne i en positiv utvikling når det gjelder etterspørselssituasjonen for sild. Prisnivået er beklagelig lavt, men kvantumsmessig går omsetningen greit. Hvor lenge denne situasjonen vil vedvare vil i stor grad være avhengig av hva som skjer i Nordsjøen nå fremover. Dette vil vi få et bilde av i løpet av inneværende og neste måned.

Vi forventer at aktuelle kjøpere av trondheimsfjordsild også i år vil få rikelige tilførsler av norsk vårgytende sild fra Nord-Norge, og at interessen for å kjøpe trondheimsfjordsild derfor vil være moderat. Det er imidlertid etterspørsel etter andre typer sild enn den som kan dekkes med norsk vårgytende. Dette er markeder som normalt blir dekket opp med nordsjøild. Trondheimsfjordsild vil kunne dekke mindre deler av disse markedene dersom det fremdeles er udekket etterspørsel på det tidspunkt fisket kommer i gang. Dette vil igjen være avhengig av utviklingen i fisket etter sild i Nordsjøen. Trondheimsfjordsild har dessuten en del spesialanvendelser, men disse nisjene er ikke tilstrekkelige til å få omsatt hele kvantumet.

Bank:
Christiania Bank og Kreditkasse
6501.05.40725

Telex: Bergen 72 400 Fotex
att: «samhald» Bg
Krsand 21 312
Harstad 64 004

Telefax: Bergen (05) 31 50 27
Krsand (042) 70 130
Harstad (082) 62 466/63 075

Avtakssituasjonen for trondheimsfjordsild må foreløpig betegnes som usikker. Vi vil derfor i tiden fremover vurdere andre omsetningsmuligheter enn norske konsumanlegg.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Arne Johannessen

John Nakken

Sak 7/93

REGULERING AV FISKE ETTER MUSSA

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Bakgrunn.

Norges Sildesalgslag har ved telefax av 18.05.1993 (./.) søkt spørsmål om å få fiske 3.400 tonn mussa. Bakgrunnen for henvendelsen er usikkerhet m.h.t. ressursituasjonen for kystbrisling. Det er antydning et råstoffbehov for hermetikkformål på ca. 5.100 tonn. Det kan være nødvendig å dekke en del av det eventuelle råstoffbehovet med sild under minstemål.

2. Fisket tidligere år.

Det var åpnet for et begrenset mussafiske i 1992, fortrinnsvis av nordsjøbestanden. Bare 32,3 tonn ble levert. Før 1992 har en hatt et begrenset uttak (500 - 700 tonn) av nordsjøbestanden. Under fisket de ovennevnte år var det en klar forutsetning å unngå at en beskattet norsk vårgytende sild.

3. Ressursituasjonen.

Havforskningsinstituttet har 24.05.93 gitt følgende uttalelse:

"Med basis i fordeling og mengde sildeyngel i Barentshavet/Nordsjøen er Havforskningsinstituttet av den mening at et kystfiske av mussa i 1993 av norsk vårgytende sild/nordsjøild i ovennevnte størrelsesorden ikke, i vesentlig grad, vil påvirke forventet bestandsutvikling av norsk vårgytende sild og nordsjøild.

Et fiske etter mussa/bladsild i Trondheimsfjorden vil imidlertid kunne påvirke bestandsutviklingen av trondheimsfjordsild i negativ retning. Trondheimsfjorden (innenfor en linje Agdenes-Mikkelsø, sjøkart 220) bør derfor sperres for et mussafiske i 1993.

På Havforskningsinstituttets årlige kystundersøkelser i november 1992 ble det registrert relativt lite 0-gruppe sild. Et mussafiske i 1993

vil lokalt kunne påvirke næringstilbudet for andre fisk (f.eks.) torsk (fisk) og medføre en nedgang i tilgjengeligheten av disse artene.

Når et eventuelt mussafiske er kommet i gang, må Norges Sildesalgslag ta kontakt med Havforskningsinstituttet for oversendelse av prøver fra fisket. Dette for at en i ettertid skal kunne ha en oversikt over hvilke bestander det er fisket på."

4. Kvoten.

Fiskeridirektøren vil understreke at Havforskningsinstituttets brev av 24.05.1993 beskriver en ny situasjon når det gjelder fisket etter mussa som supplement til kystbrislingfisket. Det nye i situasjonen er at det, med den kvote det søkes om, kan fiskes både nordsjøsild og norsk vårgytende sild. Dette medfører at det blir adgang til å fiske på hele kysten, mot tidligere bare på utvalgte fjordarmer sør for N 62°.

Med bakgrunn i ressursituasjonen, behovet for et begrenset kvantum til hermetikkformål og de begrensede kvanta som har vært fisket foregående år vil Fiskeridirektøren tilrå adgang til å fiske omsøkte kvantum.

Ved et eventuelt mussafiske settes det som vilkår at Norges Sildesalgslag tar kontakt med Havforskningsinstituttet og betjener instituttet med den prøvetaking instituttet ønsker.

Fiskeridirektøren tilrår at det kan åpnes for et fiske av inntil 3.400 tonn mussa innenfor grunnlinjen i 1993.

4.2. Deltakelse.

Fisket etter brisling forutsetter særskilt godkjenning av Kontrollverket om at fartøyet er egnet, og utstyrt og bemannet for slikt fiske.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy som er godkjent for å fiske brisling, får delta i mussafisket.

4.3. Anvendelse.

Det har tidligere vært henvendelse fra Nord-Norge om å få fiske småsild på fjordene til torske-fôr o.a. Fiskeridirektøren kan ikke tilrå et fiske på småsild til annen anvendelse enn tilleggstråstoff til hermetikkindustrien.

Fiskeridirektøren foreslår at det bare er tillatt å fiske mussa til konsum.

4.4. Sperring av områder.

Åpning for et fiske på småsild forutsetter særskilt årvåkenhet m.h.t. uttaket. Det må være en generell adgang til å styre fisket dersom omstendigheten skulle tilsi det.

Fiskeridirektøren foreslår at Trondheimsfjorden er sperret for alt fiske etter mussa. Videre foreslås at Fiskeridirektøren kan foreslå stenging og eventuelle innseilingsordninger i andre områder.

4.5. Åpning.

Vi tilrår at Fiskeridirektøren eller den han bemyndiger kan åpne fisket etter mussa såfremt råstoffsituasjonen tilsier det og småsilda holder hermetikkvalitet m.v.

4.6. Prøvefiske.

Formodentlig vil en måtte gi Norges Sildesalgslag adgang til et begrenset prøvefiske for å sjekke utbredelse eller kvalitet på mussa.

4.7. Minstemål.

Fiskeridirektøren tilrår fiske- og omsetningsadgang på småsild mellom 12 cm og 16 cm (som foregående år).

4.8. Annet.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å gi nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll av mussafisket."

Benjaminson sa seg tilfreds med at en nå kan få en begrenset utnyttelse av mussa til høyverdig anvendelse. Fisket blir dessverre ofte feil koblet opp til 50-årenes oppmalingsfiske av yngel.

Hermetikkindustrien har behov for først og fremst brisling. Men det har vært vanlig å supplere med mussa. Utsiktene for brislingfisket etter Havforskningsinstituttets prognoser er dårlige. Derfor er det viktig å kunne supplere med et begrenset mussafiske til hermetikk. Samfunnsmessig må det vektlegges at mussa er et godt betalt råstoff, som også har en høy videreforedlingsverdi. Fiskeridirektørens kvoteforslag om inntil 3.400 tonn vil trolig dekke behovet for inneværende år.

Olsen poengterte at 3.400 tonn er foreslått som et maksimumskvantum. Han sa videre at mussakvoten ville bli avregnet kystflåtens andel.

Åsjord advarte mot en utvikling der markedsbehovene blir bestemmende for reguleringsvedtakene, slik situasjonen var på 60-tallet. Vi må heller spørre hva vi ønsker å bruke silden til, og stille opp helhetlige mål for forvaltningen av sild.

Olsen advarte mot å trekke saken utover sin rette dimensjon. Det er snakk om en liten kvote og et kvotetak. Når vi nå har fått sildebestanden opp på nåværende nivå er dette et uttak som kan aksepteres. Vi må ikke tape av syne hensikten med norsk fiskerinæring om å opprettholde bosetningen langs norskekysten.

Skrede spurte om vi nå ikke var inne i en slik utvikling Åsjord advarte mot. Han påpekte at en ennå ikke hadde nådd målsettingen om en gytebestand på 2,5 mill. tonn, og at det derfor fortsatt måtte utvises stor forsiktighet. Når silden taes ut som mussa innebærer det en langt høyere faktisk uttak enn om silden taes ut som voksen sild. Men hovedpoenget er at vi må ikke legge forholdene tilrette for opptak av småsild for å kunne fiske fritt etter markedsmulighetene. En slik linje vil igjen kunne føre til press fra de som ønsker å føre opp torsk. Dersom bestanden øker slik vi håper på, kan det også forventes krav om oppmaling av småsild fra andre grupper. Han fant imidlertid å kunne akseptere et mussafiske i størrelsesorden 2.000 tonn.

Vaage sa han ikke var så opptatt av det konkrete kvantum, men at det var viktig nå å få diskutert forvatningsstrategi for sild i en bredere sammenheng. Han håpet at grunnlaget for en slik prinsippdebatt kunne legges frem på neste møte i Reguleringsrådet.

Åsjord sa seg enig med Vaage. Uttak av mussa er en del av en grunnleggende ressurspolitisk diskusjon.

Hysvær sa at et begrenset mussafiske vil ha stor betydning for en utsatt næring som hermetikkindustrien og for kystbrislingfisket. Han refererte til Havforskningsinstituttets brev av 24.05.93 hvor det heter:

"Med basis i fordeling og mengde sildeyngel i Barentshavet/Nordsjøen er Havforskningsinstituttet av den mening at et kystfiske av mussa i 1993 av norsk vårgytende sild/nordsjøsild i overnevnte størrelsesorden ikke, i vesentlig grad, vil påvirke forventet bestandsutvikling av norsk vårgytende sild og nordsjøsild."

På bakgrunn av denne anbefaling mente han det var innenfor instituttets aksept å åpne for et begrenset mussafiske slik som foreslått av Fiskeridirektøren.

Benjaminson sa det aldri hadde vært et krav fra brislingfiskerne å fiske småsild til annen anvendelse enn tilleggstråstoff til hermetikkindustrien. Alternativet til å ta ut mussa til hermetikkmarkedet nå, er trolig at silden vil gå inn i et fremtidig oppmalingsfiske.

Domstein mente at et uttak av mussa kunne være en fornuftig anvendelse. Han spurte om bestandssituasjonen for nordsjøsild, med referanse til at mussa i hovedtrekk vil bli tatt ut av denne bestanden.

Jakobsen sa at nordsjøsilden har vært gjennom en oppbyggingsfase. Bestanden har stoppet opp på et noe lavere nivå enn ønsket. Men bestanden er stabil og relativt bra. Småsildfisket i Nordsjøen er stort, og begrenser bestanden. Men bestanden er ikke truet. Et mussafiske gir et lavere langtidsnivå. Han mente det var legitimt å diskutere verdiuttaket mellom små og større sild.

Olsen sa seg enig i at et mussauttak reiser prinsipielle spørsmål, men henviste til nødvendigheten av å ta stilling til konkrete regulerings tiltak.

Wold viste til Olsens forslag om at mussakvoten skulle avregnes kystflåtens gruppekvote. Han foreslo at kvantumet ble avregnet av felleskvoten.

Olsen sa at dersom Fiskeridepartementet fulgte forslaget fra Norges Fiskarlag om å øke sildeknoten, ville dette ikke være et problem. Dersom Fiskeridepartementet ikke øker kvoten, må dette kunne diskuteres. Men

fremholdt at det mest naturlige da var å avregne kvantumet på kystkvoten, og innenfor den enkelte kystbåts maksimalkvote.

Skede sa at han hadde forsøkt å få frem faren ved glidning mot et større og større mussafiske. Og da i pakt med det største behov som kan fiskes. Dette vil gi en signaleffekt det må advares mot. Dette er grunnen for forslaget om å redusere uttaket til 2.000 tonn. Dersom vi åpner for maksimalbehovet vil det vekke motforestillinger ute.

Langvatn sa seg fornøyd med at Olsen signaliserte en prinsipiell debatt om sildeforvaltningen. Hun sa at Miljøverndepartementet gikk prinsipielt imot fiske på ungsild på det nivå sildebestanden nå var.

Maråk spurte hvordan en ville fordele et kvoteuttak av mussa mellom nordsjøild og norsk vårgytende sild.

Olsen svarte at dette var et problem, men at Fiskeridirektoratet vil finne en løsning som innebærer at uttaket avregnes på den respektive bestand i ettertid.

Benjaminson foreslo at Fiskeridirektørens forslag om 3.400 tonn ble redusert til 3.000 tonn, for dermed å dempe den signaleffekt Skrede advarte mot.

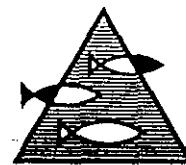
Reguleringsrådet stemte først for et forslag fra representanten Langvatn om ikke å tillate mussafiske i 1993. Forslaget falt mot Langvatn si stemme. Vaage avsto fra å stemme over forslaget.

Forslaget fra Benjaminson om å åpne for et fiske av inntil 3.000 tonn ble enstemmig vedtatt med unntak av representanten Langvatn som stemte imot.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt av Fiskeridirektøren under sak 7/93.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

HAV - LIV - MILJØ

25.11.93

SAKSNR.	2315 / 93	SGK.NR.	2
HE. N.			

Deres referanse:

Vår referanse:

Bergen. 24.5-1993

FISKERIDIREKTORATET
HER.

200 000 skjegger mussa til hermetikkformål

Viser til telefax 24.5-93

Med basis i fordeling og mengde sildeyngel i Barentshavet/Nordsjøen er Havforskningssinstituttet av den mening at et kystfiske av mussa i 1993 av norsk vårgytende sild/nordsjøsil i overnevnte størrelsesorden ikke, i vesentlig grad, vil påvirke forventet bestandsutvikling av norsk vårgytende sild og nordsjøsil.

Et fiske etter mussa/bladsild i Trondheimsfjorden vil imidlertid kunne påvirke bestandsutviklingen av trondheimsfjordsild i negativ retning. *Trondheimsfjorden (innenfor en linje Agdenes-Mikkelsø, sjøkart 220) bør derfor sperres for et mussafiske i 1993.*

På Havforskningssinstituttets årlige kystundersøkelser i november 1992 ble det registrert relativt lite 0-gruppe sild. Et mussafiske i 1993 vil lokalt kunne påvirke næringstilbudet for andre fisk (feks torskefisk) og medføre en nedgang i tilgjengeligheten av disse artene.

Når et eventelt mussafiske er kommet i gang, må Norges Sildesalgslag ta kontakt med Havforskningssinstituttet for oversendelse av prøver fra fisket. Dette for at en i ettertid skal kunne ha en oversikt over hvilke bestander det er fisket på.

Steinar Olsen

Ingolf Røttingen

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
(05) 23 85 00
Telefax:
(05) 23 85 31

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
0801 5052857
Bankgironr.:
0616.05.70189

Saksbehandler:
Direkte telefon:

ROM NORGES SILDESALGSLAG
HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

Messa
DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

(ONS) 19.05.'93 12:23
DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

NU. 2084/1993 THØE 1

NORGES
SILDESALGSLAG

Fiskeridirektøren
Bergen

TELEFAX

2315/93

fortalt 1340

EE/ES
Norge
Bergen, 18. mai 1993
JN/nl

MUSSA TIL HERMETIKKFORMÅL - SØKNAD OM KVOTE NORSK VÅRGYENDE SILD OG NORDSJØSILD

Norges Sildesalgslag viser til Havforskningsinstituttets oversikt for brislingsfisket i fjordene i 1993 sesongen. Ressursutsiktene må karakteriseres som negative. Indekstallene viser nedgang for alle aktuelle fjordområder med unntak av Nordfjord hvor det ikke var åpent for fiske i 1992 sesongen.

Norges Sildesalgslag hadde fredag 14. mai den første gjennomgang av opplegget for brislingsesongen 1993 med Norway Foods. Norway Foods antyder et råstoffbehov på ca 300.000 skjeeper. Dette er en del mer enn det som faktisk har vært fisket de siste årene. Videre antyder Norway Foods at et kvantum på inntil 150.000 skjeeper om nødvendig kan dekkes med mussa.

På bakgrunn av den usikkerhet som ligger i ressurssituasjonen for kystbrisling, vil Norges Sildesalgslag anmode om at det i 1993 blir gitt tillatelse til å fiske mussa til hermetikk. Tillatelsen må gjelde både mussa av nordsjøsildebstanden og mussa av norsk vårgytende sild bestanden, og det bør ikke ligge geografiske begrensninger i hvor fisket skal foregå, nord eller sør for Stad. Videre ønsker vi tillatelsen gitt på en slik måte at Norges Sildesalgslag i samråd med Fiskeridirektøren kan åpne fisket på kort varsel, når en finner at kvalitetskriteriene for hermetikkrastoff er til stede. Selv om Norway Foods i utgangspunktet antyder et råstoffbehov for mussa på 150.000 skjeeper, bør en av sikkerhetsmessige årsaker sette kvantumet til 200.000 skjeeper. Dette fordi det ikke vil være tid til å gå inn i nye søknadsprosedyrer dersom behovet for større kvantum skulle oppstå. Det er også andre enn Norway Foods som kan være interessert i mussa for hermetikkformål. Det vises i den sammenheng til søknad av 3.5.93 fra Brantzæg Canning. Kvantumbegrensningen må gjelde samlet for norsk vårgytende sild og nordsjøsildd og helt uten interne fordeling mellom de

Bank:
Christiania Bank og Kreditknsse
6501.05.40725

Telex: Bergen 72 400 Fotex
att. «samhald» Bg
Kr.sand 21 312
Harstad 64 004

Telefax: Bergen (05) 31 50 27
Kr.sand (042) 70 130
Harstad (082) 62 466/63 075

to bestandene. Havforskernes behov for å kunne henføre eventuelle mussafangster til riktig bestand bør kunne ivaretaes ved prøvetaking under veis i et pågående fiske.

Mussa holder hermetikkvalitet i en relativt kort periode av sin livssyklus. Silden er i mussastadiet inne i en kraftig vekstperiode og kan i løpet i kort tid vokse seg utenfor det intervall som gjør den egnet til hermetikkråstoff. Det er derfor viktig at Norges Sildesalgslag får den omsøkte tillatelse til å sette i gang et fiske i bestemt område, når en finner at kvalitetskriterier for hermetikkanveldelse er til stede. Hvor stor del av den omsøkte rammen på 200.000 skjegger som faktisk vil bli benyttet, er avhengig av flere faktorer. Først og fremst er det avhengig av om det er mulig å finne egnet hermetikkmusssa. Dernest vil det være avhengig av utviklingen av brislingfisket.

En vil være vel kjent med de problemer hermetikkindustrien har å stri med. Forholdene bør derfor legges til rette for at ikke industrien også skal få et problem på råstoffsidan. Vi håper derfor på velvilje når det gjelder å avsette en kvote av musssa til hermetikkformål.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Finn Bergesen jr.

for Johannes Nakken

Kopi: Norges Fiskarlag
Norway Foods
Brantzag Canning A/S

EVENTUELT

V. J. Olsen viste til spørsmål om bifangst av hyse for trålerne og bad om en orientering.

Johnsen viste til Reguleringsrådets møte i desember 1992 hvor det var blitt fremsatt forslag om 10% bifangst av hyse for trålerne etter 1. september 1993. Han sa videre at ved avstemming hadde forslaget kun fått 4 stemmer. Fiskeridirektøren hadde i denne saken gått inn for sitt eget forslag som innebar at gruppekvoten til trålerne ble fordelt fullt ut, uten avsetning til bifangst. Da anbefalingene ble oversendt til Fiskeridepartementet hadde en imidlertid problematisert over misforholdet mellom størrelsen på torsk og hysekvotene for trålerne, og bedt departementet eventuelt vurdere økte fartøyskvoter fremfor bifangst. Fiskeridepartementet fant imidlertid ikke å kunne gå inn for hverken å øke trålernes hysekvote eller å tillate bifangst etter at kvoten var tatt. Han sa videre at saken i ettertid var tatt opp av Fiskebåtrederne Forbund overfor Norges Fiskarlag. Fiskarlaget hadde i vedtak 30. april 1993 gått inn for at trålerne burde tilgodesees med 10% bifangst. Denne saken lå nå i Fiskeridepartementet for avgjørelse.

Maråk viste til reguleringene mot slutten av 1990 og 1991 hvor Fiskeridepartementet hadde akseptert bifangst. Han hevdet også at en del trålere ikke utnyttet sin hysekvote, og at det derfor innenfor gruppekvoten burde være rom for en bifangstregel.

Jørgensen sa at det kun hadde vært snakk om en uunngåelig bifangst mot slutten av de to nevnte årene.

Skrede sa at det var viktig med en rask og positiv avklaring på bifangstspørsmålet da manglende bifangst var et stor hinder for fisket.

Bergvoll hevdet at det ikke var attraktivt å fiske hyse, og at trålerne ikke hadde fisket opp hele gruppekvoten i 1992.

Vaage sa at bifangst kunne aksepteres hvis dette var innenfor rammene av totalkvoten.

Maråk pekte på at bifangsten var uunngåelig og ville bli fisket uansett selv

om resultatet var inndragning. Han sa videre at det ville være fristende å dumpe hyse fremfor å ta arbeidet med å produsere og pakke fisken bare for å risikere inndragning.

Johansen viste til at samtlige aktører visste at bifangst skulle dekket av kvoten. Han mente derfor at det ville være urettferdig om enkelte skulle få både i pose og sekk.

Strand sa at med så liten kvote var det ikke mulig i å spekulere. Han sa også at et enkelt hal med hyse kunne ødelegge hele fisket.

Maråk pekte på det han oppfattet som et misforhold ved at konvensjonelle fartøy over 16 meter i 1993 hadde en maksimalkvote på 86 tonn og en fabrikktråler hadde en fartøykvote på 99 tonn.

V. J. Olsen viste til at saken ikke var forberedt skriftlig, og at den var til behandling i Fiskeridepartementet. Han var derfor av den oppfatning at Reguleringsrådet ikke burde legge opp til å fatte vedtak i saken.